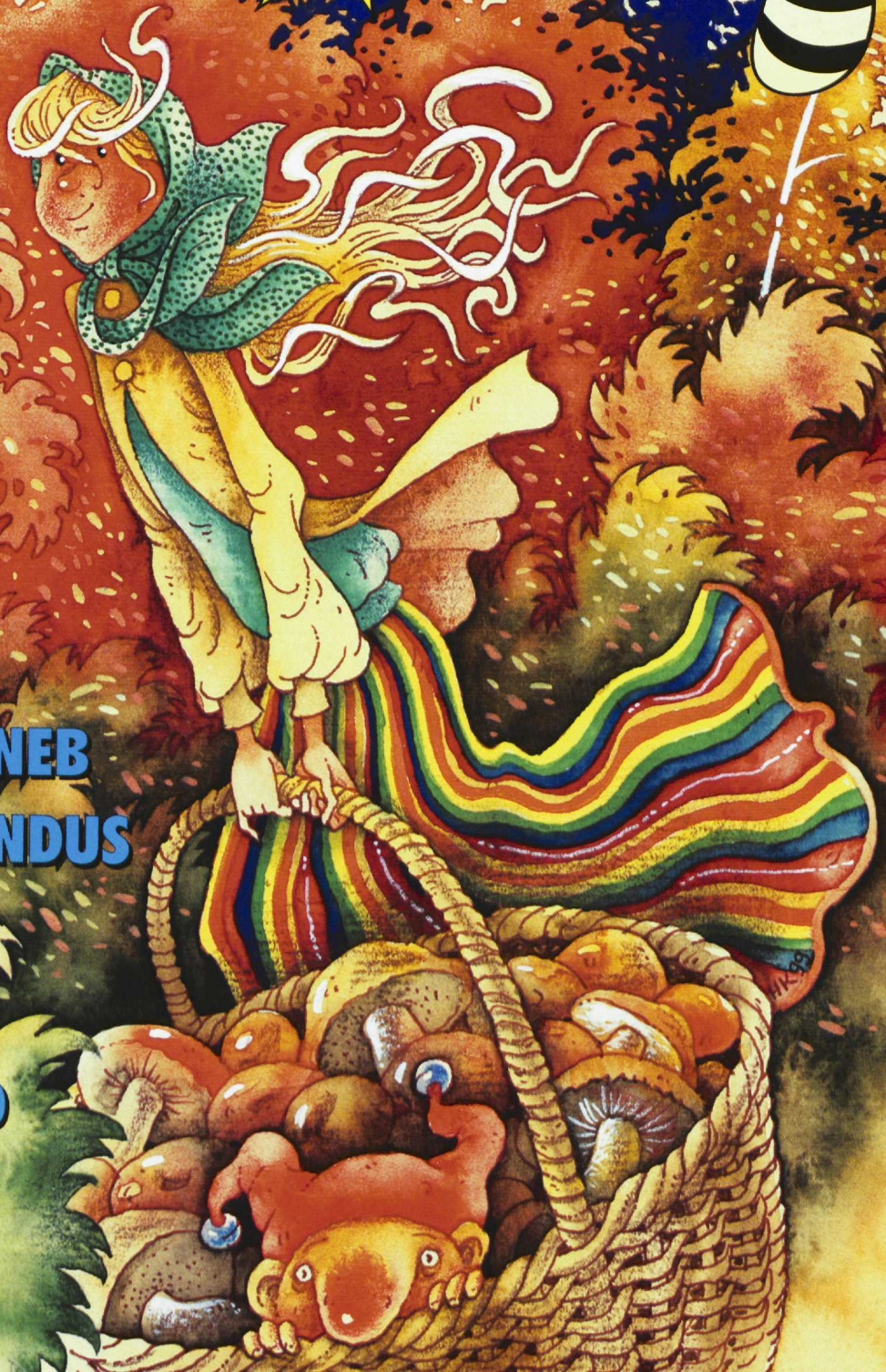

Hind 17 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

**KOOMIKS JÄRGNEB
LEMMIKLOOMANDUS
GORILLADEST
KOGUMINE
SINISED ROOSID
SÕNA SIIT,
TEINE SEALT**

Minu kodulinn

Sillamäe asub Läänemere ääres, Soome lahe kaldal. Siin elab umbes kakskümmend tuhat inimest. Linn on roheline ja ilus. Metsa äärde viivad puiesteed ja laiad trepid.

Suvel jalutavad linna elanikud männi- ja kasemetsas, ujuvad meres ja Šõtke jões.

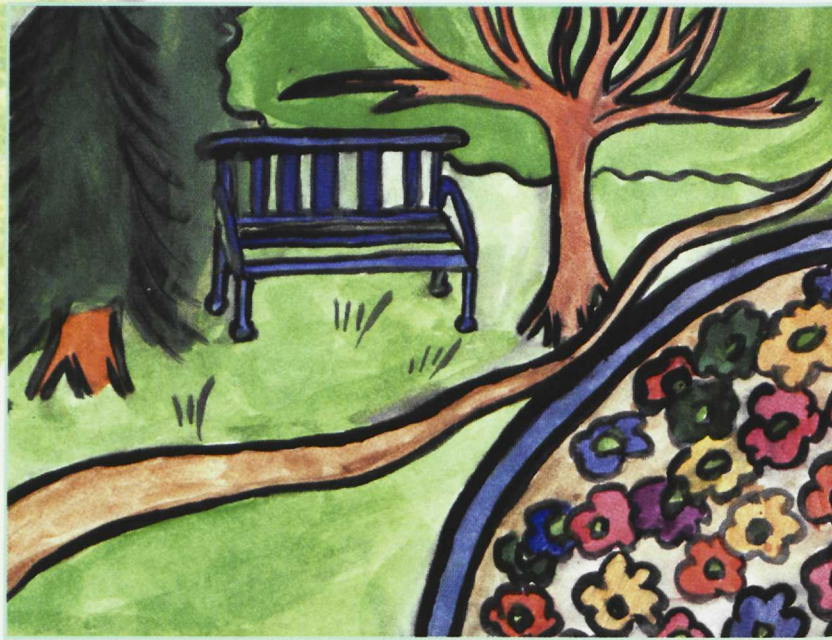
Kunagi puhkasid siin Pjotr Tšaikovski, akadeemik Pavlov ja teised tuntud inimesed.

Praegu asuvad Sillamäel tehased ja vabrikud, linnas on 5 kooli, muusikakool, spordikool ja lastekeskus Ulei (Mesipuu).

Siin on hea puhata ja sporti teha.

Mina armastan oma linna väga ja pean seda hoidma.

Aleksandr Kostjukevits

Marta Breks

**SÕNA ON
SILLAMÄE KANNUKA
GÜMNAASIUMI LASTEL**

Nadja Ruina

Sillamäe

Sillamäe asub Ida-Viru maakonnas. Minu kodulinn on nelikümmend aastat vana. Kui tulla Jõhvist Sillamäele, siis sõidame üle silla ja näeme kirikut ja palju rohelust. Sillamäe tähtsaimad hooned on postkontor, spordimaja ja linnavalitsus. Siin on palju ilusaid kohti: linnapark, mererannik, kasesalu, männik. Mina elan Geoloogia tänavas, majas number kaheksa. Maja ees kasvavad kuused, vaher ja pärn. Maja kõrval kasvavad kibuvitsapõõsad ja pihlakas. Maja taga kasvab toomingas. Need puud on vanad. Kui Sillamäel on suvi, siis on tore supelda, aga kui on talv, siis mängime lumesõda ja teeme lumememme.

Oksana Žilina

Koolirahu käes!

Kõigis koolides valitses rahu
kenal Soomemaal – teisel pool lahte.

Polnud lapsi ja õpsegi pahu
ega pandud seal ühtegi kahte.

Kosus koolindus rahu paistel –
rahust pakatas viimne kui maja.

Mõeldi: tulistel eesti poistel
oleks kah äkki rahukest vaja?

Mõeldud-tehtud! Ja toodigi meile
terve rullitäis koolirahu!

Kõik, kes sodisid-sudisid eile,
nüüd ei riidle, ei vannu, ei jahu.

Laps saab õpsidelt pai-kalli-kalli
ja direktorilt plaksuva musi.

Pole õpse, kes lapsi ei salli,
pole pahu ja pahandusi.

Kas Su koolis on rahu käes juba?

Kõik, kes kaklevad, laiali aja –
ütle neile: “Minister ei luba!”

Noh, ja kellel on pahandust vaja?

Triibu-Liine

Lakitud küüntega
on koolirahu
kindlam hoida.

Soome lapstäht
Mandi tõstab
kõva häält
kiusamise vastu.

Selle paberirulli sees,
mida proua
Helle Meri kahe
käega hoiab,
ongi see kava
oodatud koolirahu.

Mõned koolid
tulid rahu järele
lippude lehvides.

Raekoja plats
kihab suurtest ja väikestest
koolirahuvõitlejatest.

**Hea Laps tänab
Kultuurkapitali!**

Ajakiri Hea Laps
ilmub kord kuus,
tellimisindeks on 00552
ISSN 1406-3441

Väljaandja:
Mittetulundusühing “Hea Laps”
Harju 1, 10146 Tallinn
Tel. 631 44 28

Toimetaja LEELO TUNGAL
Levijuht BRITTA KORŽETS
Kujundaja VIVIKA KALT
Esikaanel: Henno Kõo joonistus

Trunko.

Gambo.

novembril olid paljud Margate'i (Lõuna-Aafrika) rannal viibijad tunnistajaiks hämmastavale merelahingule: kaks vaala pidasid ägedat võitlust ettekujutamatu veekoletisega, kellel oli lumivalge karv ja... hiigelsuur lont! Heitluse käigus hakkas tundmatu elukas vastastele alla jääma ja oli kolme tunni pärast surnud. Õhtuks kandsid lained ta surnukeha rannale ja selle ümber kogunenud uudishimulikel vajusid suud ammu-

MEREKROKODILLID JA VESIELEVANDID

Umbes 110 miljonit aastat tagasi kubises maailmameri mererekrocodillidest, kes erinesid oma maismaasugulastest selle poolest, et nende voolujoonelisel kehal puudusid soomused, jäsemed olid muutunud mõlakujulisteks ja saba ülaosas paiknes suur uim nagu kaladel. Neid peeti ammu väljasurnuiks – kuni 12. juunini 1983, mil loodusharrastaja Owen Burnham leidis Gambia rannikult surnud, kuid veel päris terve ning roiskumata veidra merelooma korjuse. Leiukoha järgi **Gamboks** ristitud elukas oli ligi 4,5 meetrit pikk, voolujoonelise kehaga ja pealt tumedat värvi, kuid kõhu alt tunduvalt heledam. Tema pikkades lõugades oli 80 teravat hammast ja ülalõua tipus paiknesid

ninasõõrmed. Tal oli lühike kael, kaks paari mõlakujulisi jäsemeid ja pikk teravaotsaline saba. Sabauim küll puudus, kuid see võis olla ka lihtsalt ära rebitud.

Nagu palju kordi varem, mängis saatus õnnelikule loodusuurijale kurja vembu. Kuni ta viibis lähimas külas, et muretseda transporti leiu äratometamiseks, raiusid kohalikud pärismaalased loomal pea otsast, et see turistidele väärt suveniirina maha müüa, ja matsid ülejäänud korjuse liiva alla. Tõenäoliselt kogub selle relikitse mererekrocodilli pea praegu tolmu mõne kollektsionäri kaminapealsel.

Veelgi suurema ükskõiksusega suhtus maailm teise, veelgi haruldasmasse leidu, millele eelnes ülimalt põnev vaatemäng. 1922. aasta 1.

li. Hiidelukas oli veidi rohkem kui 14 meetrit pikk, 3 meetrine saba kaasa arvatud. Tema keha kattis 20 sentimeetri pikkune uhke karv, kuid kõige hämmastavam oli see, et tal puudus selgete piirjoontega pea, vaid seda asendas 1,5 meetri pikkune lont, mille järgi antigi talle hüüdnimeks **Trunko** (lont on inglise keeles **trunk**). Ühegi taolise ja ka ligilähedase looma kohta puuduvad zooloogidel igasugused andmed. Seda nõrdimapanevam on, et kuigi surnud imeloom lebas rannal tervelt 10 päeva, ei vaevunud ükski teadlane kohale tulema ja seda uurima. Viimaks kandis meretõus surnud looma tagasi merre ja seda ei nähtud enam kunagi.

Martin Kivimets

Koolimullid

Täringute abil saab ka ennustada!

Vaja on kolme täringut. Visata tuleb nii: veereta korraga kolme täringut. Saad kolm arvu. Liida nüüd need arvud kokku ja otsi vastust järgmisest tabelist.

NUMBRITE
SUMMA TAGAJÄRG

3	Muutud edukaks.
4	Hoidu riidudest.
5	Omandad teadmisi ja saad uusi sõpru.
6	Sind ootab mure.
7	Reis, takistused, majanduslik kaotus...
8	Sulle antakse head nõu – tasakaalustatud, rahulik eluperiood.
9	Meeldiv üksindus ja mõtisklemine.
10	Edusammud, head muutused.
11	Ebaõnnestumine, pahandused, mured, vaevarikas töö.
12	Sul on raskusi otsuse vastuvõtmisega. Enne otsustamist pea nõu!

- 13 Kurbus, mured ja konfliktid, mida pead ületama, et jõuda tarkuseni.
- 14 Ole kannatlik! Võta sõprade häid nõuandeid kuulda!
- 15 Varjatud ohud. Hoidu ebaausatest, Ole ettevaatlik! Ees ootavad probleemid ja kannatused!
- 16 Väljavaated rahale, edukusele ja õnnele.
- 17 Pööre õnne poole. Järgi oma sisetunnet!

Triin Saarup Tallinnast

Keda või mida armastad?

- 1 - 4aastaselt **VANAEMA**
5 - 9aastaselt **EMA**
10 - 15aastaselt **KOOLIVAHEAEGA**
16 - 19aastaselt **VABADUST**
20 - 29aastaselt **KALLIMAT**
30 - 49aastaselt **ABIKAASAT**
49 - 60aastaselt **MUGAVUST**
60 - ... aastaselt **ELU!**

Liis Lass Tallinnast

Mis on sinu lemmikpuuvili?

ÕUN – oled töökas ja praktiline ning kui vaja, siis aitad sõpra

APELSIN – leiad lihtsalt teiste inimestega ühise keele

MAASIKAS – oled elegantne ja valid endale kallimaid asju

ARBUUS – sa ei raiska niisama aega ja lõpetad iga alustatud asja korralikult

BANAAN – sinuga on tore aega veeta

KIRSS – oled romantiline ja armastad luksust

PIRN – sa oled vaikne, sõbralik inimene ning hea jutustaja

VIINAMARJAD – sa ei ole eriti otsekohene ja oskad sõprade saladusi hästi hoida

Ja veel üks enne:
ÄRA KUNAGI VISKA JUUKSEID AKNAST VÄLJA,
muidu hakkab pea valutama!

Tanja Serova Paldiskist

TRIBU-LIINE MÄRKUS:
Ja eriti hull on peavalu siis, kui unustad **PEA VÄLJAVISATAVATE JUUSTE KÜLGE!**

NIMI: Katrin Kohk
SÜNNIPÄEV: 15. 11. 1988
ÕED-VENNAD: vend Rainer
HUVIALAD: klaver, rattasõit, lugemine
KOOL: Antsla keskkool
RINGID: muusikakool, aeroobika
LEMMIKRAAMAT: "Hulkur Rasmus"
IIDOL: Emma Lee Bunton
LEMMIKBÄND: SPICE GIRLS
LEMMIKFILM: "Titanic"
KODULOOM: kass Kiti

NIMI: Katrin Aid
SÜNNIPÄEV: 21. 02 1985
ÕED VENNAD: vend Andry
HUVIALAD: korvpall, lugemine
LEMMIKAIINE: muusika
KOOL: Palivere põhikool
RINGID: korvpall
LEMMIKRAAMAT: "Sealpool vikerkaart"
LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps
LEMMIKBÄNDID: Boyzone, Backstreet Boys
LEMMIKFILM: "Neli pulma ja üks matus"
KODULOOM: hobune, koer

Tere, Triibu-Liine!

Minu hüüdnimi on Krissu. Mu sünnipäev on 16. jaanuar. Mul on kaksikutest vennad Martin ja Kristjan. Ma õpin Tartu Karlova gümnaasiumis, vabal ajal loen, laulan ja käin ujumas. Mu lemmikraamatud on "Miisu" ja kõik Lindgreni raamatud. Lemmikajakirju on mul kaks – Stiina ja Hea Laps. Lemmikbände on mul mitu: Vengaboys, Toybox ja E-type. Lemmikvärvid on punane ja kollane. Koduloom on mul ka – väike hamster. Mulle meeldib sõpradega olla ja ujuda. Mulle ei meeldi tülitseda ja paha laps olla. Mu parim sõber on Elis.

KRISTIINA LINDEGRÖN, Tartu, Anne 80 - 20.

SAAGEM TUTTAVAKS, SÕBRAD JA SUGULASED!

MIDA ME KOGUME?

Kogun kleepse ja loomade fotosid, praegu on mul juba üle 280 klepsu ja umbes 20 fotot. Alustasin kleepsude ja fotode kogumist eelmise aasta sügisest.

KAISA EDENBERG; Vara 10 - 2, Matjama sjsk 60401 Tartu mk.

Kogun kleepse, Eesti postmarke ja helikassette. Kleepse on praeguse seisuga 2746, helikassette 12 ja marke üle saja.

ANDRES AINSON, Trummi 23 - 24, 12617 Tallinn.

Minu hobiks on mängukarude kogumine. Kõige vanemad on aastast 1980, siis oli Tallinnas olümpiaregatt, millest on mu kollektsioonis 4 erinevat olümpia-Miškati. Kõige suurem karu on 100 cm ja kõige väiksem ainult 2 cm kõrgune. Praeguseks on mul 66 karu – portselanist, keraamilisi, plasmassist. ELARI HAUGAS, Tallinna Kadrioru Saksa gümnaasiumi 6.-a klass.

Mulle meeldib koguda ilusate piltidega salvrätikuid ja kaarte. Veel meeldivad mulle igasugused huvitavad ja pisikesed asjad.

TRIIN SAARUP, Ehitajate tee 45 - 28, 12 612, Tallinn.

Tere, loom!

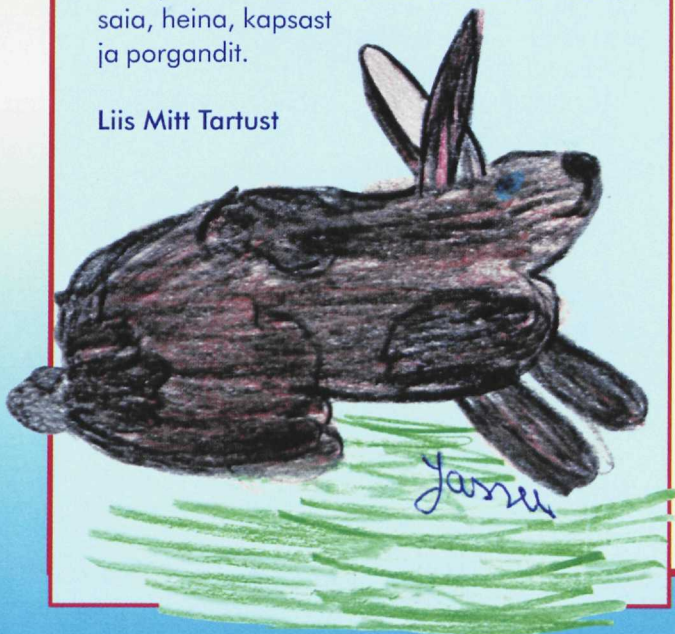

NIMI: Kiki
HÜÜDNIMI: KIKU
VANUS: 9 kuud
TÕUG: käabusküülik, lühike kikk-kõrv
LEMMIKTOIT: küülikutoidud, värske hein
LEMMIKJOOK: vesi
SÕBRAD: kõik Kaire ja Kaisa Edenbergi pere liikmed

Meil oli küülik

Meile toodi aprilli lõpus küülik. Panime talle nimeks Jassu. Ta on halli värvi ja tal on natuke viltused esikäpad. Talle maitseb väga sai. Ta tahab hambaid teritada, sellepärast näris ta meil ühe puurilava läbi. Nüüd elab ta maal, sest siin linnas ei ole tema jaoks enam süüa. Nüüd hoolitsevad tema eest vanema ja vanaisa. Nad annavad Jassule leiba, saia, heina, kapsast ja porgandit.

Liis Mitt Tartust

VABANDAGE VÄGA, aga kass käib mulle juba nõdal aega peale, et ma tema ankeedi Triibu-Liinele saadaksin, sest ta fännab nii Triibu-Liinet kui ajakirja.

NIMI: Kity-Kat
HÜÜDNIMI: Kity
VÄRVUS: süsimust
LEMMIKTOIT: Kitekati krõbinad
IIDOL: Triibu-Liine
RINGID: kohalike kasside kisakoor
KELLEKS TAHAN SAADA:
 kassikasvatuse juhatajaks
EESMÄRK: elus edasi jõuda

Kity-Kati sekretär
 Mari-Liis Rebane Tallinnast

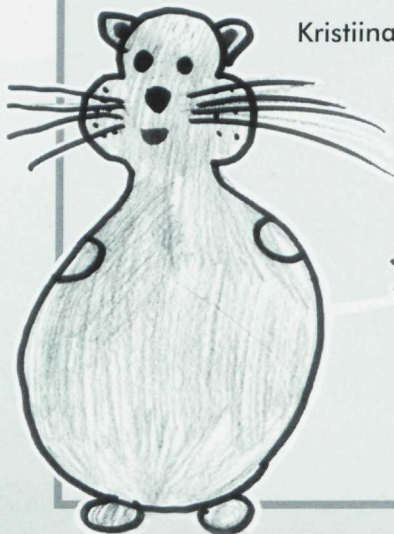
Tere, loom!

Mina kirjutan oma merisigadest. Leenust ja Sikkust. Sikk on Leenu poeg

NIMI: Leenu
HÜÜDNIMED: puuduvad
TÕUG: armas merisiga
SÜNNIAEG: 1993. a. juuli keskel
VÄRVUS: valge-beežikirju
PIKKUS: 26 cm
SABA PIKKUS: saba ei ole
VURRUDE KESKMINE PIKKUS: 2 cm
KAAL: 1,8 kg
PEREKONNASEIS: lesk, see tähendab, et ta elukaaslane suri kahjuks ära
MEESIDEAAL: kadunud elukaaslane
HARRASTUSED: puuri närimine, heina alla onnide tegemine, paberi alla pugemine
HARJUMUSED: niuksumine ja süüa nõudmine
LEMMIKSÖÖK: kurk ja värske hein
PARIM MINUS: magamine ja söömine
HALVIM MINUS: hammustamine
SOOV FÄNNIDELE: Sööge rohkem, saate samasuguseks nagu mina!

Minu hamster Tondu ja tema lapsed.

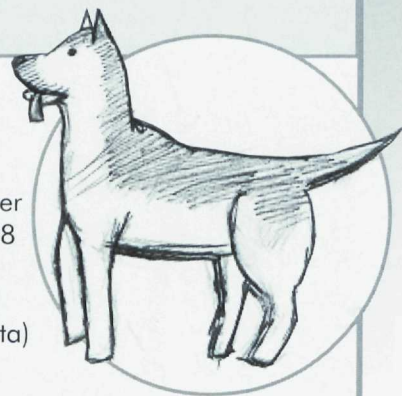
Kristiina Lindegrön Tartust

NIMI: Sikk
HÜÜDNIMED: puuduvad
TÕUG: merisiga
SÜNNIAEG: 25. detsember 1997
VÄRVUS: valge-pruunikirju
PIKKUS: 15 cm
SABA PIKKUS: saba merisigadel ei ole!
VURRUDE KESKMINE PIKKUS: 2 cm
KAAL: 1,2 kg
PEREKONNASEIS: noorhärä
MEESIDEAAL: pole veel kindlaks tehtud
HARRASTUSED: Leenu juures käimine
LEMMIKSÖÖK: kurk, värske hein ja kuiv hein
PARIM MINUS: hea podisemine
HALVIM MINUS: hammustamine
SOOV FÄNNIDELE: Podisege kõik nagu mina!

Kirja pani Heigo Tõnisma Pärnus

NIMI: Semu
HÜÜDNIMED: Semmu, Simmu
TÕUG: saksa lambakoer
SÜNNIAEG: august 1988
VÄRVUS: Selg must, kõht ja käpad valged
PIKKUS: 118 cm (sabata)
SABA PIKKUS: 52 cm
KAAL: umbes 40 kg
PEREKONNASEIS: vallaline
HARRASTUSED: pallimäng, aias jooksmine, palli peitmine nii, et nina hästi mustaks saab.
LEMMIKSÖÖK: absoluutselt kõik (saiast leivani)
LEMMIKJOOK: absoluutselt kõik (veest seebiveeni)
PARIM MINUS: ustav, armas
HALVIM MINUS: ei taha vette minna
SUURIM SAAVUTUS: oskan käskluse peale istuda, sitsida, lamada ja kohale minna.
SOOV FÄNNIDELE: Toida mind, hoian sind!

Andmed pani kirja Triin Major Tallinnast

Salmik, salmik, vaata ette!

Jaana Kurg
Tallinnast leidis
oma salmikust
sellised read:

Ela lõbusalt kui lind,
meelde tuleta ka mind!

Sada väikest valget kassi
tantsigu su ümber valssi,
et ei ütleks iial tere
sulle musta kassi pere.

Ole sõber mulle,
siis mina olen sulle!

Kuldne süda, raudne meel
võitjaks jäävad eluteel!

Sul roosid õitsku voodi ees
ja linnud laulgu nende sees.
Ja kaua, kaua ikka veel
Sul lilled õitsku eluteel!

Ellen Loitmaa
Tallinnast:

Kõik mälestused
jäävad ka siis pühaks,
kui ilusamadki unistused
muutuvad tuhaks.

Et täituksid alati Sinu soovid,
et läheks Sul korda,
mida iganes proovid.
Et saatus kannaks
Sinu eest hellalt hoolt –
need soovid on Sinule
minu poolt.

Pea mind meeles
sellisena,
nagu ma olen,
mitte sellisena,
nagu teised seda räägivad.

Kui Sul elu ränk ja paha,
ära jäta lootust maha!
Usu, looda, armasta,
ära mind ka unusta!

Armastus käis ilmas ringi,
otsis, kes on üksinda.
leidis Sind ja nõnda jäigi
Sinu juurde elama.

Ajavagude sülle
kaob päevade rutt,
mälestus kõigest on jäänud,
mis kaunim kui muinasjutt.

Õnnesoov nii palavast
tõuseb õrnalt rinna seest,
räägib Sulle salakesi,
südamlikult sõprusest.

Ei haki kõrvu ega pead,
kui Sa oled sõber hea.

Ole ikka krips ja kraps,
muidu pahaseks saab mamps!

Liiri Oja
Tartust läkitas
järgmised värsid:

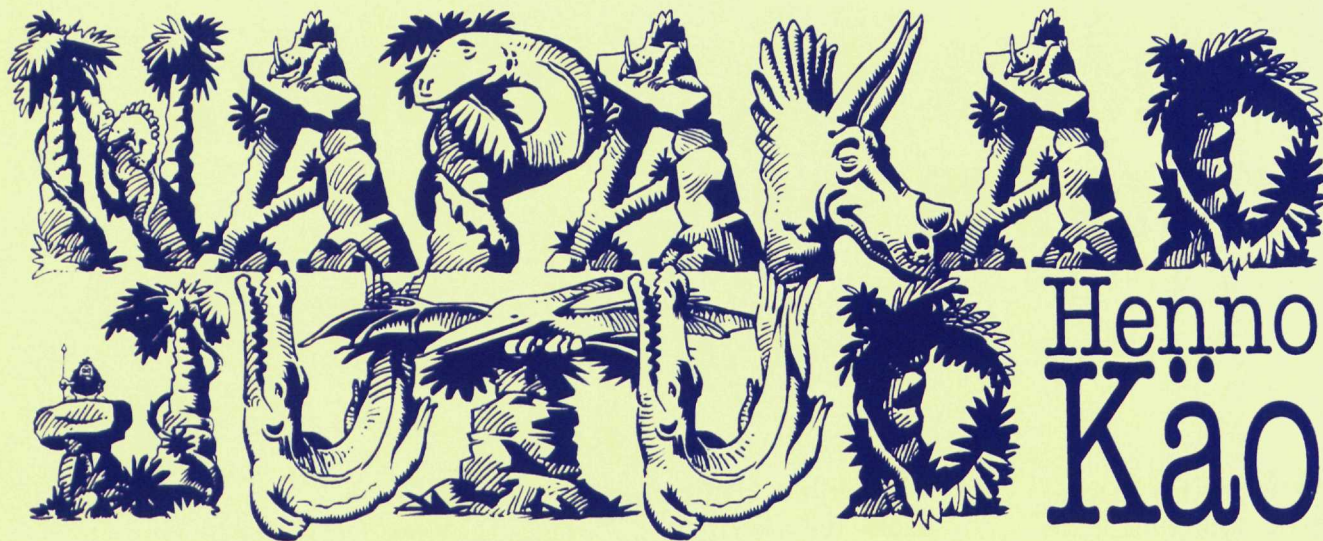
Kui tahad, et elu on valge ja soe,
siis hoolega õpi, häid raamatuid loel

Pea noorust kalliks,
kuni lähed halliks!

Ela ilusale Eestile,
kasva kallile kodule!

Üks päev kui täht on teiste seas,
ta särab igal aastal igas eas.

Kasva pikaks,
ilusaks plikaks!

NAPAKAS JUTT NUMBER VIIS

Imelik küll, aga kord sattus omnibuulile näppu üks raamat. Ta luges selle läbi. Raamatust leidis ta tervelt viissada seitsekümmend o-ga algavat sõna. Aga sellest hoolimata ei meeldinud raamat talle eriti. O-ga algavaid sõnu oleks võinud rohkem olla. Veel parem, kui kõik sõnad raamatus oleksid o-ga alanud. On ju üldiselt teada, et o-ga algavad sõnad mõjuvad omnibuulidele hästi. Nüüd tahtis omnibuul ise kirjutada juttu, mida oleks mõnus lugeda. Ja kirjutaski: Ommikul otsis omnibuul oasis obust. Obune omakorda otsis odrapõllul oblikaid. Odavate ohjadega obune oli optimist. Opossum oigas, orangutang ohkas. Oaasis oli observayooriumgi. Oktoobris organiseeris opakas ohvitser observatooriumis oksjoni. Oinapäid oli oht-rasti, oli orkestergi. Ometi ohverdati observatooriumi oivalised originaalsed optilised okulaarid. Ogara ohvitseri organism oli ohus, odav odekolonn otsas. Ometi orienteerius ohvitser oivaliselt ortograafias. Osooniauk oli oluline objekt orbiidil. Ohvitser ohverdas oma oda, ordeni, opossum oksliku ohakavarre. Olukord oli ohtlik. Omnibuul otsis obust ohvrimeelselt, ohvitseri oskused odavnesid. Ojaski oli olijaid, orangutangi oreool oli ovaalne. Oranžil ornamendilgi oli otstarve. Oaas on oivaline omaette olesklev organism. Oaasis oli orava onn. Orav organiseeris onnis omletisarnast ollust. Ori-kas otsustas olmevajadusteks osta omnibussi. Omnibussil oli oluline otstarve. Opakas ohvitser ostis orhideesid. Omnibuulile oli oluline oopis obune.

Välja tuli eriti napakas jutt, eks ole. Pealegi oht-rate võõrsõnade ja mõnede oluliste ortograafiliste vigadega. Aga omnibuul oli sellegi poolest õnnelik.

→ Kertu Külmallik
Lääne-Virumaalt

NAPAKAS JUTT NUMBER KUUS

Omnibuul ei saanud kuidagi öelda, et ta just vaene oleks olnud. Asju tal ikka oli. Ja päris mitu. Roosa õhupall, välgumihkel, telefonikaart, õllepurk, hambahari ja arusaamatu nublakas. Tõsi, õhupallis oli peaaegu nähtamatu auk. Välgumihkel, telefonikaart ja õllepurk olid tühjad. Hambahari oli karvutu ehk kiilakas. Arusaamatu nublakas oli täiesti arusaamatu. Aga asjad on asjad. Ta oli need leidnud metsaservalt, kuhu inimesed vargsi prügi poetasid. Kuid ühel päeval avastas omnibuul, et tal on kõigele lisaks ka pruta. Prutaga tuli käia metsas jalutamas. Seda omnibuul nüüd iga päev tegigi, kuigi poleks alati viitsinud. Aga kui sul on juba kord pruta, tuleb temaga ka käia. Pruta igatahes kuulutas kõigile, et tema käib nüüd omnibuuliga. Pruta ütles, et omnibuul on tema uus peika. Omnibuulil poleks olnud peikaks olemise vastu suurt midagi. Pruta oli päris lahe. Kui just muud teha ei olnud, vaatasid nad koos omnibuuli asju. Prutale meeldis arusaamatu nublakas. Ta arvas, et saab arusaamatust nublakast aru. Pruta meelest polnud see midagi muud kui konsiilium. Omnibuul vaidles vastu. Arusaamatu nublakas võis olla mis tahes, ainult mitte konsiilium! Konsiilium peaks ju olema konna või siili moodi.

Kas või natukenegi. Arusaamatu nublakas polnud aga mitte sinnapoolegi.

Nii nad vaidlesid. Vaidlusest sai tüli, tülist kaklus. Omnibuul sakutas prutat juustest. Pruta lõi peikal nina veriseks ja jooksis ise nuttes koju. Nüüd ei teagi omnibuul, on tal üldse enam prutat või ei. Teised asjad on tal küll alles. Õhupall, välgumihkel, telefonikaart, õllepurk,

hambahari ja arusaamatu nublakas.

HÕBEDANE MEESKOND

MIS JUHTUS ENNE SEDA . . .

HMM . . . JÄRJEKORDNE ÜLEJOOKSIK ?

ARVAD, ET KUI OSKAD ARUSAAMATUID MULLIKESI SUUST VÄLJA AJADA, SIIS ON SULLE KÕIK LUBATUD... ISEGI VÕRGUSILMADEST LÄBIMINEK?!!

* VÕRGUSILMAD - UNIVERSUMI ÜHENDUSKAABLID. VÕIMALUS LIIKUDA KIIRESTI AJAS JA RUUMIS

EKSID, KULLAKE! SUURE IMPERAATORI NIMEL - SA OLED ARRETEERITUD!!!

VÕÖRAS OLEND OLI AGA KIIREM, KUI IMPERAATORI KANNUPOISID AIMATA OSKASID

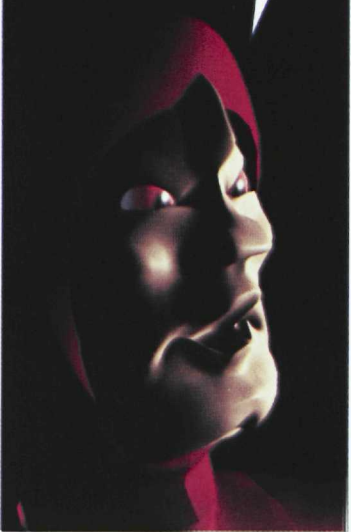

TA PEAB KUSAGIL SIIN OLEMA! IGA KORIDOR ON JU RANGE VALVE ALL!

LOODAD TÕESTI, ET TA JÄÄB KUSKIL MEIE OMADELE PIHKU? EI - TEMAS ON PALJU ROHKEM SITKUST, KUI PEALT NÄHA . .

JOOKSE, SA ARMETU HIIR! SEE, ET SA MU VALVURITE RUMALUST ÄRA KASUTASID JA OMA VÄIKESE FREGATIGA PÕGENEMA PÄÄSESID, EI GARANTEERI VEEL SINU ELLUJÄÄMIST!

PANGE LASERID VALMIS! ME LASEME TA ALLA!

MEIE MUHE VOLDEMAR MILLER

Vahel on tore mõelda sellest, et kõik täiskasvanud – nii targad kui tugevad, nii suured kui tähtsad – on kunagi olnud lapsed. Mõnest soliidsest tädist ei tahaks, tõsi küll, kuidagi uskuda, et ta on kunagi nukkudega mänginud ja mõni onu teeb näo, nagu poleks ta liivakasti näinudki, seal mängimisest kõnelemata – kuid selge see, et keegi meist pole munast koorunud... Kangesti huvitav on aga teada, mida täiskasvanud oma lapsepõlvest mäletavad ja tähtsaks peavad.

Sündisin Saaremaal Kihelkonna vallas 7. veebruaril 1911. Minu varases lapsepõlves toimusid suured muutused eesti rahva elus – sündisin vene tsaarivalitsuse ajal, nägin revolutsiooni, mille käigus soldat tõmbas pagunid maha auväärsele ohvitseril... Siis maandusid sakslased 1917. aasta mihklipäeval kaks versta meie kodust eemal Vaigurannas – ja venelased põgenesid. Järgnesid Vabadussõda ja Eesti iseseisvumine. Kõik need sündmused on jätnud minu mälusse kustumatud jäljed.

Minu esimene mälestus on aga see, kuidas istusin köögilaul ja manitsesin rästikut, kes minu kruusist piima jõi.

“Miks sa mimmi üksi appad, võta kakku ka!”

Võib-olla jäi see eriti meelde selle tõttu, et ema, kes vaatama tuli, ehmus hirmsasti. Ehmus aga ka rästik

Seekord palus Triibu-Liine oma lapsepõlvest jutustada muhedate lastejuttude pajatajal, kirjanik VOLDEMAR MILLERIL.

ja volksas trepi alla. Minul oli sellest väga kahju!

Tahetakse ikka teada, mida siis söödi ja kuidas see maitses. Siin on minu mälestused erilised... Oli vaene aeg ja lapsed tundsid vaistlikult, et nad vajavad eriti vitamiine. Sellepärast kogunesid poisid ikka meie kodu lähedal olevasse noorde männikusse ja sõid suure isuga noori männikasve. Küll olid head hapud! Teine lemmiktoit oli vene kapsa (teise nimega rakvere raibe) veel punduvad rohelistes varred. Küll olid magusad! Oli ka teisi imelikke asju, mida söödi. Mina sõin krohvi, üks minu sõber koguni prussakaid!

Sõja ja röövimiste tõttu jäi minu isa, kes seni oli olnud võrdlemisi jõukas külakaupmees, vaeseks, ja me kolisime Kuressaarde, kus isast sai veovoorimees. Seal algas 1918. aastal ka minu koolitee.

Sõja ajal (jutt on Esimesest maailmasõjast) olid paljud lapsed jäänud päris hariduseta, seetõttu oli meil esimeses klassis kuni 15aastaseid poisse! Mina olin klassi noorim, aga siiski ainus, kes tundis tähti ja oskas veerida. Mul oli olemas ka oma esimene raamat – Okase aabits –, mitmel teisel ei olnud aga aabitsatki. Sellepärast andis õpetaja kaks venda – üks oli 13-, teine 15aastane – minu hoole alla ja nõnda olin ma esimesel poolaastal rohkem õpetaja kui õpilane.

Päris väikesena tahtsin saada sepa, hiljem meremeheks. Õppisin ikka töö kõrval ja vaheldumisi ning lõpetasin viimaks ülikooli ajaloo alal koguni kahel korral.

Töötanud olen karjapoisina, ehitustöölisena, teetöölisena, talusulasena, ajakirjanikuna, põlevkivikae-vurina, arhivaarina, raamatukogutöötajana...

Kirjutama hakkasin juba algkoolis, alguses värsse nagu lapsed ikka. Gümnaasiumis olin kirjandusringi liige. Ajakirjanikutöö õpetas kirjutama artikleid ja sõnumeid. Avaldasin ka mõningaid teaduslikke uurimusi.

Lastele hakkasin kirjutama alles 1960. aastail. Nüüd tulevad mulle jutud ikka vahel vägisi kallale ja kiusavad, kuni nad üles kirjutatan. Nii on mul veel valmis palju jutte, mis ei ole ilmunud. Neist saaks kokku mitu raamatut.

Voldemar Miller

VAHVA.. ARGPÜKS

Jänkupoiss virises ja pirises: "Ei taha, ei taha olla jänku, jänes!" "Miks sa ei taha? Mis sul viga on?" päris Jänkuema. "Ei taha, ei taha!" jonnis Jänkupoiss. "Jänes on argpüks. Kõik narrivad, hüüavad: jänes-argpüks!"

"Ära ole siis argpüks," pahandas Jänkuisa. "Ole vahva ja anna Rebasele vastu nina."

"Mis sa, hull! Mis sa räägid! Nõnda sa ju hukutad meie poja!" hurjutas Jänkuema.

"Jah, jah," ütles Jänkuisa naerdes. "Ega Rebasele vastu nina anda kerge küll ei ole, aga turja võib talle karata küll. Jooksed, jooksed, hüppad paremale, vasakule – ja siis, enne kui rebane jõuab pöörata, kohe talle turja!"

"Ära hulluta last!" pahandas Jänkuema. "Õpeta parem pojule,

kuidas Rebase eest põgeneda."

Jänkuisa vabandas, ütles: "Ma tegin nalja. See oli nali."

Ja ta hakkaski poega õpetama ja harjutama, kuidas joosta ikka kiiremini ja hüpata ikka kaugemale kõrvale, paremale ja vasakule, nõnda et Rebane jäljed kaotab.

Jänkupoiss harjutas, treenis hooliga jooksmist ja hüppamist. Ning siis tuligi Rebane. Jänesed põgenesid, jooksid nii kiiresti kui jõudsid ja hüppasid nii kaugele kui jaksasid. Ka Jänkupoiss jooksis ja hüppas, aga Rebane jõudis järele. Viimases hirmus hüppas Jänkupoiss vasakule ja siis kohe jälle paremale, ning oligi Rebase turjal, enne kui see pöörata jõudis. Haaras hammaste ja küüntega suurest hirmust nii kõvasti rebase turjast kinni, et see valust kiunatas ja põgenema pistis.

Nüüd oli Jänkupoiss juba nii vahva, et kui maha hüppas, hüüdis Re-

basele järele:

"Said nüüd! Kui veel tuled, närin sul kõrvad peast!"

Kõik jänesed-jänkud imetlesid Jänkupoisi kangelastegu ja küsisid: "Kuidas sa... kuidas seda tegid, oskasid?"

"Mina, mina õpetasin!" kiitles nüüd Jänkuisa.

"Sina? Miks siis sina ise Rebasest ei hirmutanud?" imestasid teised jänesed.

"Ei, miks mina? Mina olen treener. Ega treener ei pea ju tegema ja oskama kõike seda, mida teevad ta õpilased."

Jah, nõnda see oli. Jänesed mäletavad ja räägivad sellest Jänkupoisi kangelasteost põlvest põlve. Aga ei ole teada, et mõni teine jänku oleks samasuguse kangelasteoga hakka-ma saanud.

Villi ja Volli

Kodus on meil Volli, Villi,
kes teineteist eriti ei salli.
Vahel on nad mänguhoos,
varsti karvupidi koos.

Kaimar Lilleõis

Rotveiler tuli!

Ma nägin unes eile,
et üks koer tuli meile.
Kas oli see terjer
või hoopis rotveiler?
Seda ei oska ütelda –
laske veidi mõtelda!

Meelde tuli see!
Rotveiler oli see!
Ma pakkusin talle vorsti –
otsa sai see varsti!

Britta Laur

Koerad

Taks on väike, kuid krap –
tema nimeks ongi Vaks.
Koerad söövad vorsti.
Otsa saab see varsti.
Meil on väike valge Nässu,
tema karv on väga krässus.
Pahandusi teeb ta palju,
aga kardab sõna valju.

Priit Elmi

Saksa lambakoer

Mulle meeldib saksa lambakoer.
Tal on tark ja tore poeg.
Kui ta jalutamas käib,
siis ta toredana näib.

Vahel on ka koerailm.
TV-1-s on ka film,
sellel nimeks "Katts ja koer".
Ta on politseikoer,

tal nimeks on Rinty.
Ma tahaks osta ta pilti.
Ta hüppab kõrgele ja on kuri.
Tema nimeks pole Muri!

Mihkel Singi

PALADE KOOLILASTE KIRJATÖID

Ühel maal elas kaks koera – väike Spits ja bernhardiin Benno. Nad vaidlesid, kumb on parem olla, kas suur või väike. Spits oli väike ja Benno oli suur. "Loomulikult on parem olla väike," ütles Spits. "Suurem on parem olla," vaidles Benno vastu. Ene-selegi märkamatu olid nad jõudnud koerte hotelli juurde. Seal ostsid nad kaks limonaadi ja hakkasid juttu ajama ühe njuufaundlasega. "Ütle sina, kumb on parem olla, kas suur või väike?" küsis Benno. "Ma tean ühte moodust, kuidas seda selgeks teha!" ütles njuufaundlane.

Nad läksid õue. "Näete seda auku seal õllekeldri seinas?" küsis njuufaundlane. "Näeme, miks me ei näe!" vastas Spits. "Kes sellest august sisse saab ja kiiremini ka välja tuleb, on võitja. Temal on õigus."

Esimesena proovis Spits, tema läks sisse nagu vulks ja nagu välg tuli tagasi ka. Saabus Benno kord. Benno jooksis, hüppas ja jäi kinni. Nüüd karjus njuufaundlane: "Appi, appi! Õllekeldrit röövitakse!"

Njuufaundlane ja Spits lasid jalga. Seal õllekeldris sai Benno valusasti piitsa tunda.

Sellest päevast alates vihkab see bernhardiin kõiki njuufaundlasi.

Mati Pisa

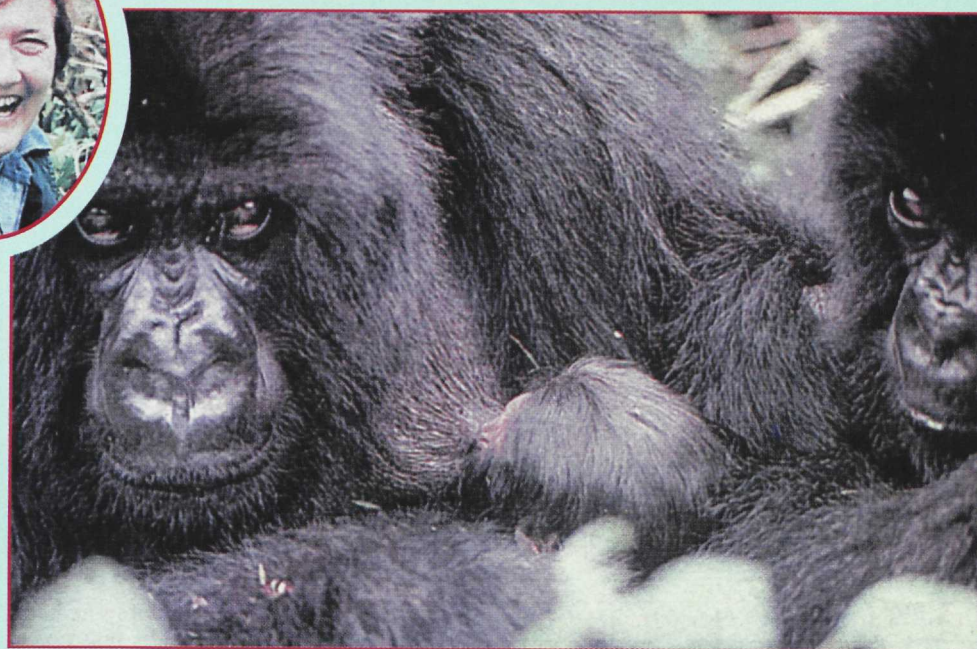

Gorillad moodustavad koos orangutanide ja šimpansidega inimahvlaste sugukonna. Tõepoolest, kui vaatame gorillasid filmides ja fotodel, siis võiks neid pidada inimese karikatuuriks. (Samas – kes teab, võib-olla arvavad inimahvid meist niisamuti?)

Dian Fossey

Gorillad ise keskis

Seni, kuni gorilladest kuigi palju ei teatud, peeti neid kurjadeks ja ohtlikeks loomadeks. Elavad nad ju Aafrikas, kuhu valged looduse uurijad vanasti harva sattusid. Kuid ameerika zooloogid G. Schaller, D. Fossey ja teised, kes uurisid gorillade elu Ida- ja Kesk-Aafrika mägimetsades, leidsid, et neile tublidele loomadele on tugevasti liiga tehtud. Gorillad võiksid vabalt avada taimetoitlaste söökla: nende menüüs on vähemasti 30 liiki taimi: nõgesed, metsellerid, bambusevõrsed, madarad... Ainult tehistingimustes söövad gorillad ka liha. Gorillad elavad 5 - 30 liikmeliste karjadena, mida juhivad soliidse hõbehalli seljavöödiga isane, kes ei käitu kunagi despoodina, vaid lubab romantilisematel emagorilladel aeg-ajalt enda najale nõjatuda ning hellitab vahel puhkehetkel oma pisipojukesi.

Puhtuse koha pealt gorillad hiilgama ei kipu: sageli ei viitsi nad oma ööpesast lahkuda, et potil käia, ja üksteise kasukaid ei viitsi gorillaprouad samuti harida – ainult oma pisipojukesete mantlid sorivad nad pidevalt põhjalikult läbi.

Gorillad sobiksid hästi trummilõõjateks: ohu korral hakkab halliselgne papa endale kumedalt vastu rindu taguma.

Eristatakse 3 gorillade alamliiki: ranniku-, mägi- ja madalikugorillad. Kuna teised alamliigid elavad enamasti läbipääsmatutes džunglites, siis on kõige enam uuritud just mägi-gorillade elu ja kombeid. Kuid samas on just mägi-gorillade hulk viimaste aastakümnete jooksul katastroofiliselt vähenenud.

Kui juhtusid nägema filmi "Gorillad udus", milles gorillade uurijad Dian Fossey't mängib Meryl Streep, siis tea, et filmisündmused leidsid tõepoolest aset. Kesk-Aafrikas elades ja salaküttide julmi tegusid nähes taipas Dian, et mägi-gorillad on hävimisohus, kui midagi nende kaitseks ette ei võeta. Gorillad võtsid nende kõrval elava looduseuurija peaaegu et oma pereliikmeks. Kui salakütid tapsid Diani lemmikgorilla Digiti, asutas teadlane Digiti nime-

lise gorillakaitsefondi, et pöörata maailma tähelepanu mägi-gorillade olukorrale.

Ahnete salaküttidele oli Fossey tülik, ning 1985. a. leiti loodusteadlane Karisoke uurimiskeskusest tapetuna. 1992. aastast kannab Digiti fond Dian Fossey' Gorillafondi nime.

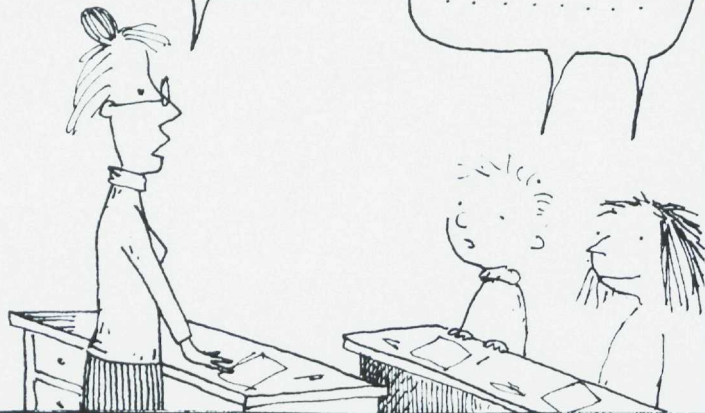
Kuigi mägi-gorillasid arvatakse kogu maailmas olevat 650 - 700 vahel, nendivad Ruandas asuva uurimiskeskuse töötajad seda, et viimasel ajal on gorillamammadel sündinud palju lapsi. Võib-olla on uue "rahvaloenduse" andmed lootusrikkad?

Muide, gorillade "isikutunnistuseks" on nende nina: nõnda, nagu inimesi eristatakse sõrmejälgedega järgi, nii on ka igal gorillal erinev ninajalg!

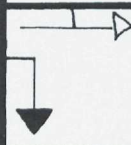
Alma Stern

TÄNA TÕESTAN
MA TEILE
PYTHAGORASE
TEOREEMI.

POLE VAJA!

MERE-
MÄRK
KEEDIS

2xTÄHT
EESTI
RAADIO
AASTA

LAPSE-
VANEM
LAMMAS
RAADIO-
LAINE

TOHUTU,
HIIGLAS-
LIK
SIDE-
SÕNA

GRAMM
TÄHKE
VESI
...SIBUL
KÕIGE
ROHKEM

2xTÄHT
ALUMII-
NIUM
KAUGEMAL
KUU

LINNU
KEHA-
KATE;
PANED
KINNI

MAITSE-
AINE
PIDULIK
KOOS-
OLEK

LIIKUV
ÕHK
SEKUND
MEETER

PIKSE-
NOOL
AAR
PUU-
VILI

RIIK EU-
ROOPAS
MINU
VÄIKE
KISKJA

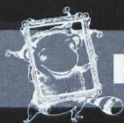
ERE-
PUNANE
LIITER
... DE
JANEIRO

RIIK
AASIAS
NOBE
VALU-
HÜÜD

2xTÄHT
LASTE
SUVITUS-
KOHAD
UMBES

MAA-
ILMA-
JAGU
KELM

... MARAN
(LASTE-
KIRJA-
NIK)

Muinasmaale.
Süsi, 1933.

septembrinumbri kunsti-
leheküljel oli juttu sel-
lest, et enne Pallase
Kõrgema Kunstikooli
avamist Tartus pidid
eestlastest kunstihuvilised hariduse
saamiseks siirduma välismaale.
Nõnda olid lood ka noore **KRIST-
JAN RAUAGA** (1865 - 1943), kes
õppis algul Peterburis, seejärel –
koos kaksikvenna Pauliga – Saksa-
maal Düsseldorfis ning täiendas
hiljem oma oskusi veel Münchenis.

Lisaks kunstiharidusele sai Krist-
jan välismaalt kaasa tahtmise ka
Eesti – tollal üpris kolkalikku – kuns-
tielu ja -maitset edendada. Kui Paul
Raua loomingu paremiku moodus-
tavad portreed, siis püüdis Kristjan
oma sümbolismi kalduvates töödes
väljendada eesti rahva armastust ja
muret, leina ja igatsust. Raud oli üks
Eesti Rahva Muuseumi asutajaid, kes
tundis huvi nii vanavara kui mütoloogia
vastu. Libahuntide, marduste ja
haldjate kohta arvas ta, et “filoso-
feerijad pead, rahva targad olid neid
kokku seadnud. Muinasnimene ta-
bas läbi elu. Suurte uudishimulikke
de silmadega vaatas ta oma ümb-
ruse peale. Elu ise oma sadade
mõistatustega keerles ta ümber...”

Kristjan Raud on loonud väga pal-
ju Kalevipoja-ainelisi teoseid – pea-
miselt pliiatsi- ja söejoonistusi, kuid
ka akvarelle ja temperamaale. Esi-
mesed Kalevipoja-ainelised joonis-
tused valmisid tal juba 1917. aastal,
kuid oma suurejoonelise, veidi
nurgeliste figuuridega laadini jõudis
30. aastatel.

K. Raua 1935. aastal loodud “Ka-
levipoja” juubeliväljaande illustrat-

MUINASMAA VÄRAV ON VALLA!

sioone peetakse siiani ületamatuteks.
Kui aga eepos 1936. a. ilmus, tek-
kis rahva seas nii palju eriarvamusi,
et korraldati koguni Raua illustrat-
sioonide vaagimiseks “kunstikohus”
, kes pärast mitmete etteheidete aru-
tamist otsustas, et Kristjan Raua stiil
on ennast õigustanud. Ka kuulsad
kunstnikud peavad vahel päris mõ-
rusid pille alla neelama...

Muinasmaad on Kristjan Raud
kujutanud nii pliiatsi kui söega. Kõigil
neil joonistustel on üks sarnane mo-
tiiv: avatud värav. Muinasmaa ise on

salapärase, veidi liiga lopsaka loo-
dusega selleks, et olla eestipärane,
kuid väravad on tehtud vanas talu-
poeglikus stiilis, ja otse värava taga
särab midagi salapärast, väikese
päikese taolist. Värvilisena võiks
muinasmaa ehk mõjuda liiga ma-
gusa ja paradiislikuna – söejoonis-
tusel paistab ta peibutava, rikka ja
nõiduslikuna. Kes julgeb sellest
väravast sisse minna, sellega hakkab
kohe imesid juhtuma! Elu ise oma
sadade mõistatustega keerleb ta
ümber...

Leonardo,

KES SÜNDIS VINCI KÜLAS

Leonardo da Vincist kõneldes nimetatakse teda enamasti maalikunstnikuks. Tõepoolest, tema kuulus "Mona Lisa" ehk Gioconda on saanud juba nii laialt tuntuks, et seda kasutatakse nii mosaiigimängudeks kui isegi kilekottide kaunistamiseks. Da Vinci ei saa kätt ette panna – tema käsi lakkas tegutsemast juba 1519. aastal Prantsusmaal. Geenius sündis 1452 Põhja-Itaalias Vinci külas, mille järgi võttis hiljem endale perekonnanime. Geenius? Kas nõnda võib nimetada meest, kes polnud päevagi koolis käinud ja oli oma ainsad õppetunnid saanud Firenzes kunstnik Andrea del Verrocchio õpipoisina?

Kuid ega itaallased asjata nimetanud da Vincit aastatuhande geeniuks: lisaks maalikunstile tundis Leonardo suurepäraselt ka anatoomiat – ta tehtud anatoomilised joonised on tänapäevalgi kasutuskõlblikud, kuna nende autor teostas agarasti öösiti lahkamisi – öösiti seepärast, et katoliiklik kirik ei pooldanud inimlaipade lahkamist. Joonistustest taheti koostada anatoomiaõpikki, kuid läbematu kunstnik jõudis kirja panna vaid sissejuhatus.

Teine Leonardo "leivatöö" oli sõjamasinate leiutamine. Ehkki kunstnik nimetas sõdu "ainult brutaalseks hulluseks", joonistas ta kõikvõimalikke tapariistu alates kauritist ja lõpetades allveelaeva ja kaasaegse soomusauto taolise masinaga.

Lendamisestki oskas Leonardo unistada, uurides linde, et õhkutõusmise saladust teada saada. Tema jooniste seast on leitud praegust helikopterit meenutav masin, kuigi esimese mootorlennuki õhkutõusmiseni kulus veel 400 aastat...

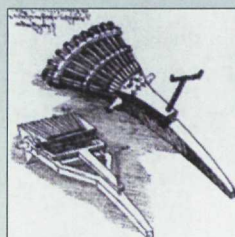
Oma 67 aastat kestnud elu jooksul jõudis Leonardo da Vinci tegelda ka meteoroloogia, optika, akustika, astronoomia, mehaanika ja arhitektuuriga. Tema paberitest on leitud märkus, et Päike ei saa tiirelda Maa ümber, mis oli tolle aja kohta lausa hulljulge arvamus.

Poliitika ja ajalugu olid vist ainsad alad, mille vastu geenius huvi ei tundnud: tema maailma mahtusid ainult käesolev hetk ja tulevik, seepärast siirdus ta kergelt ja süümepeinadeta ühe valitseja käsutusest teise valdusesse.

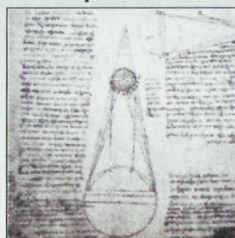
Luule ja muusika kuulusid aga seevastu da Vinci lemmikharrastuste hulka. Kiita saita ka teatritükkide kujundamise eest: Leonardole meeldis publiku üllatada taevast laskuvate inglite ja tuldpurskavate lohemadudega. Üsna üllatav on seegi, et da Vincil polevat puudust olnud ka füüsilisest jõust: hobuserauda jaksanud ta paljaste kätega painutada!

Leonardo oli oma töödes väga põhjalik. Mona Lisat, kaupmees Giocondo naist, maalis ta neli aastat. Kuulsa salapärase naeratuse saavutamiseks kutsus ta modeli lõbustama nii orkestreid kui koomikuid.

1965. aastal leiti Hispaania rahvusraamatukogust kaks raamatutäit Leonardo da Vinci käega tehtud märkmeid. Kirjapanekuid pole kerge lugeda, sest Leonardo oli neid teinud peegelkirjas paremalt vasakule kirjutades. Arvatakse, et vasakukäeline da Vinci ei tahtnud, et teised tema märkmeid loeksid, sest tavalisi läkitisi kirjutas ta selgelt ja vasakult paremale – nagu me kõik...

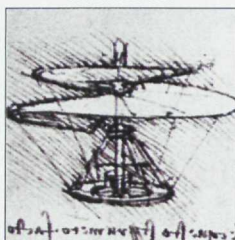
Sõjamasinad

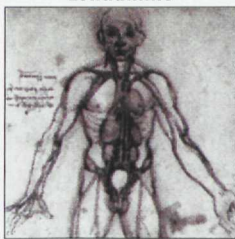
Täheteadus

Maalikunst

Lendamine

Anatoomia

Alma Stern

LÕPUTA LUGU

ELAS KORD ÜKS MAJA, KES OLİ HALLI VÄRVI. TA POL-
NUD ÜLDSE UHKE, KUID TA SUURIM SOOV OLİ KANDA
ROOSAT MANTLIT. ÜHEL PÄEVAL OTSUSTASKI OMANIK
MAJA ROOSAKS VÄRVIDA. MAJA AGA OLİ SUUREST AU-
TODE MÜRST VÄGA VÄSINUD JA JÄI MAGAMA. SELLEL
AJAL VÄRVISID TÖÖMEHED ELAMU ÜLE. KUI MAJA ÄR-
KAS, EI TAIBANUD TA KOHE, MIS OLİ TOIMUNUD.
NAABERMAJAD SELETASID TALLE. INIMESED AGA KADES-
TASID TEDA JA VÄRVISID OMA MAJAD ROOSAKS. SEE
TEKITAS PALJU SEGADUST, SEST ENAM EI SAADUD HÄS-
TI ARU, KUS KEEGI ELAB. MAJAD MUUTUSID SELLEST
KURVAKS JA UNISTASID TEIST VÄRVI KUUBEDEST. KUNI
ÜHEL PÄEVAL OTSUSTAS ÜKS PEREMEES OMA MAJA ÜLE
VÄRVIDA...

KÄBI STOLOVITŠ TARTUST

MAJA JOONISTAS ARVUTI ABIL KRÕÕT OLO TORIST

HEA LAPSE ning PERE JA KODU ühiselt emaloominguvõistluselt

AILI KOPPEL

ATSI MAJA

VÄIKE ATS EHITAB MAJA,
HAAMRIT JA NAELU ON VAJA.
NÄE, ISA SEAL ALLES KOPSIS
JA NAELAD ON PUNASES TOPSIS.

ATS KLOTSI KLOTSI PEALE LAOB
JA USINALT HAAMRIGA TAOB.
AI-AI! – KOSTAB KORRAGA KISA,
TOAST KOHALE RUTTAB ISA.

ATS NÄPPU NÜÜD HOIDMA PEAB SUUS,
VAATAB NÖRDINULT MAJAKEST UUT.
ILUS VÄLJA KÜLL TULI SEE MAJA ...
NÜÜD ON NÄPULE PUHUJAT VAJA.

“AEGA POLE!” ÖELDA EI TOHI

EMAL POLE AEGA
MU JOONISTUSI KAEDA,
ISAL POLE AEGA
ÖELDA MULLE HEAD AEGA,
VENDADEL POLE KA AEGA –
AINA NAD KOPSIVAD, SAEVAD...
MINUL AEGA KÜLL OLEMA PEAB,
SEST ET VENNAKEST HOIDMA MA PEAN.
KAHEKESI NÜÜD VÄIKESE VENNAGA
TAHAKS UNISTUSMAALE MA LENNATA.

SEAL ISAL ON AEGA PALJU.
KOOS MÜRAME, NAERAME VALJULT.
EMA EI ÜTLE SIIS: “TASA!
SU VÄIKE VENNAKE MAGABI!”
MÄNGIME HOMMIKUST ÖHTUNI, KUNI
VOODITESSE MEID AJAB UNI.

MIS KÕIGE TOREDAM SEAL:
ISA LASTEGA MÄNGIMA P E A B !
“AEGA POLE!” SEAL EMA EI OHI –
SEDA LIHTSALT SEAL ÖELDA E I T O H I !

SIRI

Leelo Tungal

"P eremees, meie töö on tehtud, aga pool raha on ikka saamata!" nõudis mees. "Rico, palun, kutsu kiiresti politseil!" hüüdis Rico paps. "Ma pean kõik heaks tegema, nii ruttu kui võimalik!"

"Mis temp see olgu! Raha siia, või..."

Mees ei jõudnud oma ähvardust lõpetada, sest Peeter lõi palatiukse lahti.

"Kummitused!" karjatas üks meestest ja pugest voodi alla. Teine pistis meid ükselt eemale tõugates koridori punuma, rabades peaaegu et jalust sinna ilmunud õpetaja Moosi.

"Mis siin toimub?" hüüdis Moos palatisse astudes kurjalt. "Kes teid lubas öösel haiglasse tulla? See lõhnab koolist välja heitmise järele!"

Ja korraga seisis uksele Siri, kurjakuulutav süstal käes. Kuid seekord oli Moos temast nobedam: ta haaras Siri käest süstla ja väänas tüdruku käed selja taha.

Siri hüüdis,
nagu oleks tal
tark mees taskus:
"Siirus,
siin Siri!
Olen suures ohus!"

Pildi joonistas Kirke

Siri kummardus maona paindudes oma mantlitasku poole ja hüüdis, nagu oleks tal tark mees taskus: "Siirus, siin Siri! Olen suures ohus!" Ning me kõik kuulsime ta taskust kostvat häält: "Pea vastu, Siri! Abivägi on tulekul!"

Õpetaja Moos uuris meid üksipulgi, nagu kavatses ta tulevikus meist portreesid tegema hakata.

"Homme räägin teiega pikemalt, aga nüüd kõik kodusesse, mars!"

"Õpetaja Moos, mina pean küll siia isa juurde jääma!" teatas Rico.

"Pole vaja, poja," kuulsime Rico isa häält. Ta ajas end istukile ja näis olevat tervem kui kunagi varem – justkui uuesti sündinud! Ja hääletoon ning juttu olid tal hoopis teistsugused kui varem: "Mul on vaja kõige üle rahulikult järele mõelda, Rico," lausus ta. "Homme alustame uut, hoopis teistsugust elu!"

"Mis me elul siimaani viga oli," pomises Rico, kui me kõik haigla hoovile jõudsim.

"Sinu isa, Rico, sidus ennast väga pahade tehingutega," teadis Siri.

"Mis paha tehing see pilakauba maaletoomine siis ikka on?" kehtas Rico õlgu.

"Vampiirihammaste ja muu sühkese kraami kõrval toimetas ta siia, teie aleviku prügimäele – väga kahjulikke jäätmeid – nende kiirgus oleks teid kõiki varsti haigeks teinud ja... Need prügimäemehed olid temaga mestis – neil ükskõik, mis ümberringi toimub, peasi, et aga raha kergelt kätte tuleks."

"Kas Rico paps põebki mingit kiiritushaigust?" küsisin Sirilt, kes paistis teadvat kõike, mis ümberringi toimus, paremini kui meie, kuigi oleme siinsamas sündinud ja kasvanud.

Siri raputas pead: "Ei – nüüd on ta terve, täiesti terve! Ainult et kahjuks on mul nüüd otsa lõppenud nii kiiritust neutraliseeriv seerum kui ka eetikon – viimane süstlatäis lendas haiglas põrandale. Sellest on kohutavalt kahju, et ma Moosi ei jõudnud aidata – just koolis teevad kunstnikud kõige roh-

kem kahju!"

"Aidata!" naeris Peeter mõrult. "Selline kurjusejuurikas küll mingit abi ei vaja!"

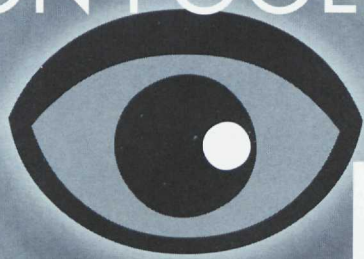
"Miks ei vaja!" imestas Siri. "Just omaenese kurjuse vastu vajab ta abi – isegi rohkem kui Mardo. Ainult et ma üksi ei suuda ilmselt oma planeedi vigu parandada."

Siri peatus tänavalatena all ning tõstis hõbedases varrukas käe: "Näete, sealt, Siiruselt, tuli kunagi ammu üks kosmoselaevatäis teadlasi Maa-le. Nad tõid kaasa kunstlikult valmistatud inimesi, kes olid väliselt äravahetamiseni sarnased Maa elanikega. Kuid nagu hiljem selgus, on neil siiski üks puudus – teie ülete selle kohta "pole südant sees", meie teadlased arvavad, et neil puudub oluline aine – eetikon."

JAGATUD MURE

ON POOL MURET!

"Praegused lapsed kasvavad televiisori ja arvutimängude najal – ei nemad viitsi raamatut lahti teha!" kurtis üks Tallinna ema trammis teisele.

Kes kirjutab, see loeb!

"Jah, nii see on! Minu poiss on muidu küll terve, aga emakeeles tuleb vist jälle "kaks" tunnistusele," kiitis teine kaasa. "Justkui kardab teine väheke paksemat raamatut kätte võtta, ainult koomiksimullid jaksab läbi lugeda..."

Nende juttu tahtmatult pealt kuulates meenutasin lastekirjanduse kongressi Hollandis, millest ma mõne aasta eest osa võtsin. Ka seal kurdeti, et ajakirjandusturg (või ehk turuajakirjandus?) võõrutab lapsi lugemast, jutustamast ja koguni mõtlemast. Rikkad ja arenenud Euroopa riigid kulutavad palju raha sellele, et lapsed käiksid raamatukogus, loeksid ja mõtleksid loetu üle järele.

Meie isamaa ei ole väga rikas, ja see teeb ka tarkuse taseme langemise ohu suuremaks... Samas mõtlen aga paljudele koolidele, kys olen kohtunud tragide lugemishuviliste lastega ja usun, et ei kao see tarkus Eestimaalt kuhugi.

Viljandimaal asub Kalmetu põhikool, kus õppides kirjutas oma esimesed värsid Viivi Luik – kuulus eesti luuletaja ja prosaist, kes praegu elab Roomas. Kuid ega's Mulgimaal veel luuletajad otsa pole lõppenud: igal varakevadel toimub Kalmetu koolimajas maakondlik luulepäev, mille jooksul pannakse paberile mitmesuguseid värsse – nii naljakaid kui tõsiseid, nii nukraid kui trotslikke. Luulepäeva peakorraldaja on Kalmetu kooli emakeele õpetaja Ene Toomsalu. Kui nüüd küsida, missuguse väljaande peatoimetaja on Ene Toomsalu, siis ei oska sellele küsimusele vist vastata keegi peale Kalmetu kandi laste. Ajalehe nimi on Kalmetu Sõna, ja selles avaldatakse kohalike õpilaste loomingut: sõnumeid, jutte, luuletusi, nuputamist – kõike sellist, mis lapsi endid huvitab. Sest just siis, kui oled ise midagi paberile pannud, pakub sulle huvi ka klassikutest "kolleegide" looming ja pole kartustki, et sa ei taha ega viitsi ühtki raamatut lahti lüüa.

Oma ajaleht – sellega ei saa kuigi paljud koolid hoo belda. Kahjuks ei jätku selle tegemiseks ainult heast tahttest ja heast õpetajast – vaja on ka paberit, trükkivõimalusi ja raha. Iga vald selliseid võimalusi ei leia... Aga võib-olla on ka Sinu koolis oma häälekandja olemas? Kirjuta sellest siis meilegi!

Nüüd aga vaatame, millest kalmetulased kirjutavad!

Sügisluuletus

Vahtralehed vahtrapuul,
hallis taevas helgib kuu.
Puude all on palju lehti,
kuuse juures vähe pohli.
Varsti suured puud on raagus,
vares prügikastis kraaksus.

Tähed sätendavad seal,
koolimajal katus peal.
Haned lendavad laias taevas.
Andres peedipõldu kaevas.
Kuuselt kukub väike käbi,
varsti sügis ongi läbi.

Viljar ja Rivo

Võib-olla on selles klassis ka mõni tulevane klassik, kelle värsse koolides pähe õpitakse?

Luulehobu Pegasus kappas läbi Mulgimaa ja kutsus kõik värsisepad Kalmetu kooli kokku.

Kooliõpilase ellujäämiskursusest

- Tark pinginaaber on pool võitu.
- Rumal õpetaja on teine pool võitu.
- Ära eksita õpetajat, kui ta hakkab endast rääkima.
- Oma suvevaheajast rääkides ei tasu õpetajale meenutada, et sina teenisid suvel kolme kuuga rohkem kui õpetaja poole aastaga (pedagoogid on sageli materialistid).
- Pidev jutt, kui väga sulle meeldib lugeda, hajutab õpetaja tähelepanu.
- Kaasaegne õpilane ei pane õpetaja toolile knopkasid ega määri seda kriidiga kokku. Kaasaegne õpilane kasutab originaalsemaid ja trendikamaid vahendeid.

Leelo Tungal

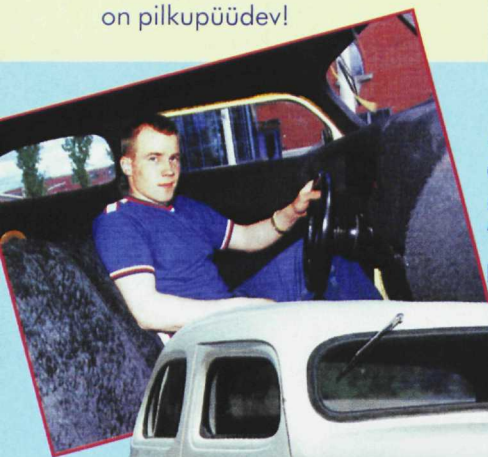
Nukkvõll

↑ Nüisugune roostehunnik oli Chevrolet siis, kui plekitöid alustati.

↑ Keret on 45 cm võrra lühendatud, kuna neljaukseline auto ehitati ümber kaheukseliseks.

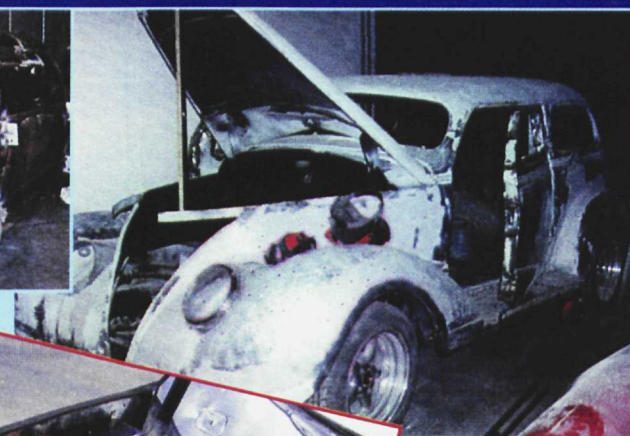
↓ Lõpptulemus on pillkupüüdev!

↑ Tagaporilaudade valmistamiseks kasutati "põrnika" porilaudu.

↑→ Katuse madaldamise tõttu oli vaja läbinisti roostetanud keret seest toestada.

↑ Enne kruntvärvi pealekandmist oli vaja veel natuke lihvida ja pahteldada.

INETUST PARDIPOJAST SAI ILUS LUIK

JMH-37

CHEVROLET MASTER

KUIDAS ME OMA NIMED SAIME?

Ema tahtis mulle nimeks panna Kadri, aga isaema ütles, et see on matsi nimi. Siis tahtis ema mulle nimeks panna Anu, aga vanaema ütles, et kujuta ette, kui see Anu hakkab vanaks jääma ja hambaid napib suus, ja kui ta veel paks ka on, siis pole eriti ilus. Minu isaisa pakkus välja Katrini, aga isa ütles, et eesnimes ei tohi üle viie tähe olla. sest perekonnanimi on juba niigi pikk. Minu ema pakkus välja nime Tiiu – aga vanaema ütles jälle, et see pole hea nimi, kuna see oli minu isa surnud õe nimi. Tal oli õigus ka, sest surnud lapse nime pole ilus panna.

Lõpuks mu ema ega isa ei küsinud enam vanaema käest, mida mulle nimeks panna ja panid Tiina ära. Sellepeale ei öelnud mu vanaema enam mitte kui midagi. Ja nii see nimi mulle jäigi. Ega ma praegu ei kujutakski end Kadri, Anu, Tiiu või Katrinina ette.

Ma arvan, et mulle see nimi sobib, sest tunnen ennast sellega hästi.

Tiina Sinisoo Rakverest

Mina olin peaaegu ühekuune, kuid õiget nime mul polnud, lihtsalt Maidre. Mu nimi pidi algama m-tähega, et kõlaks hästi. Lõpuks valiti mu nimeks Mirjam, aga see ei meeldinud vanaemale, kuna polnud eesti nimi. Kui lõpuks sai mu nimeks Moonika, polnud ka sellega kõik rahul – see pidi olema lehma nimi!

Moonika Maidre Tallinnast

Minu ema oli lugenud raamatut "Triinu ja Taavi lood". Talle hakkasid need nimed meeldima ning ta otsustas, et kui tuleb poiss, siis paneb nimeks Taavi, kui sünnib tüdruk, paneb ta nimeks Triin. Juhatus nii, et tuli tüdruk ja mu nimi ongi Triin.

Triin Major Tallinnast

Mu emal oli väiksena üks südamesõber, kelle nimi oli Erika. Talle meeldis see nimi juba lapsest peale. Mu vanaisa nimi on Erich. Minu isa tahtis oma esi-

mesele pojale panna nimeks Erik. Aga minule pandi nimeks Erika. Minu sünnipäev on 18. november, aga 16. novembril sai Erika Salumäe olümpiavõidu. Kõik klapiib ja nii ma saingi nimeks Erika.

Erika Laidla Tartust

Minu ema tahtis panna mulle nime, mida ma kahjuks ei mäleta. Minu õde tahtis panna teistsugust nime, ka venna tahtmine erines teistest. Ainult isa tahtis Reelit. Nimi oli juba otsustatud, aga isa ei taganenud. Nii ma saingi nimeks Reeli.

Reeli Viikberg Tallinnast

Minu vanemad olid ühel nõul, et mu nimes peab olema K või R, kõige parem, kui mõlemad korraga. Kuna ma ei olnud just see kõige malbem beebi ja kisasin palju ja kõvasti, pidi ka mu nimi olema selline toekam. Mu emme soovis, et mu nimeks saaks Katariina. Siis oleks saanud mind Kataks hüüda. Issi polnud aga nõus. Mu vanemad mõtlesid Krööda peale.... kuid ei suutnud otsustada. Lõpuks, kui nime valimise aeg – 1 kuu – oli läbi, soovitas üks tädi siiski Krööd panna. Selle kasuks mu vanemad otsustasidki.

Krööd Olo Tori vallast

Kui ma sündisin, siis isa tahtis mulle nimeks panna Anna, siis Anne ja siis Ene. Aga pani hoopis Kristel, sest ka see nimi meeldis talle. Isal ja emal oli nii hea meel, et ma sündisin!

Kristel Laide Tallinnast

Ema ja isa palusid kõigil lähedastel öelda üks ilus tüdrukunimi. Vanemad valisid nende hulgast MERJE. Kui isa mu nime registreerima läks, tundis ta, et peaks ühe tähe nimes ära muutma. Ta helistas emale ja ema oli ka nõus. Nii saigi minu nimeks Merle.

Merle Purre Tallinnast

TURISMITALU PISIPERENAININE

• Liisi, ta vend Kaspar ja naabripoiss Andre koduaias oja kaldal.

• Lapsed saajaastase paju all.

Kahrila ja Tõugjärve piirkonnas asuva ürgoru sügavus on kohati kuni 75 m. Alevisiku südames olev Suurjärv on aga Eesti sügavaim järv. Siin on Hinni kanjon, mis on ainulaadne devoni liivakividesse lõikunud seintega org, on muistne linnamägi ja suur puukiik mäenõlval. Kevadel, kui toomingad õitsevad, heliseb kogu Ööbikuoru ümbrus linnulaulust. Orus pumpab vesioinas vett 30 m kõrgusele ...

See koht on Rõuge, kus elab ka kümneaastane **LIISI KURVITS**, kes õpib Rõuge põhikoolis. Liisile meeldib koolis käia – seal käis ta suvelgi. Tõsi küll, mitte õppimas, vaid kooliaias töötamas. Kõik Rõuge põhikooli õpilased käisid suveaheajal vähemalt kolmel päeval kooliaias rohimas, kastmas ja kartulimardikaid korjamas. Sügisel korjatakse ühiselt köögivilja ja kokatädid teevad kooliperele omakasvatatud saagist maitsvaid lõunaid. Ka morsimaterjali käivad lapsed koos õpetajatega Lhasoost korjamas – kui iga laps korjab ühe liitri jõhvikaid, jätkub morssi terveks õppeaastaks!

Liisi armastab oma kodukohta Rõuget, kus tema pere peab turismitalu.

“Memm teeb, emme on perenaine ja mina aitan ka!” ütleb Liisi. Terve pere on ametis – ka väikevend Kaspar, kes toob aiast köögivilja, kui vaja.

Kui ema hommikupoolikuti kodus pole, võtab Liisi telefonikõnesid vastu, tutvustades külalistele turismitalu võimalusi, ja on memmele abiks. Ka rohimine on Liisi töö. Selle eest saab ta taskuraha.

Aga kõige rohkem meeldib Liisile ujuda. Üks Rõuge seitsmest veekogust – Kaussjärv – on Liisi koduaia taga. Tema koduaia on aga midagi sellist, mida enamal jaol lastest ei ole – OMA SAAR! Selle on tekitanud oja, mis mägedest loogeldes taluõuele jõuab ja siin ringi teeb. Sellel

Eestimaal on koht, kus asub seitse sügavat järve, mis on kõik omavahel Ajo jõega ühendatud, moodustades nii 6,5 km pikkuse aheljärvestiku.

• Rõuge järv.

saarel on mõnus mängida.

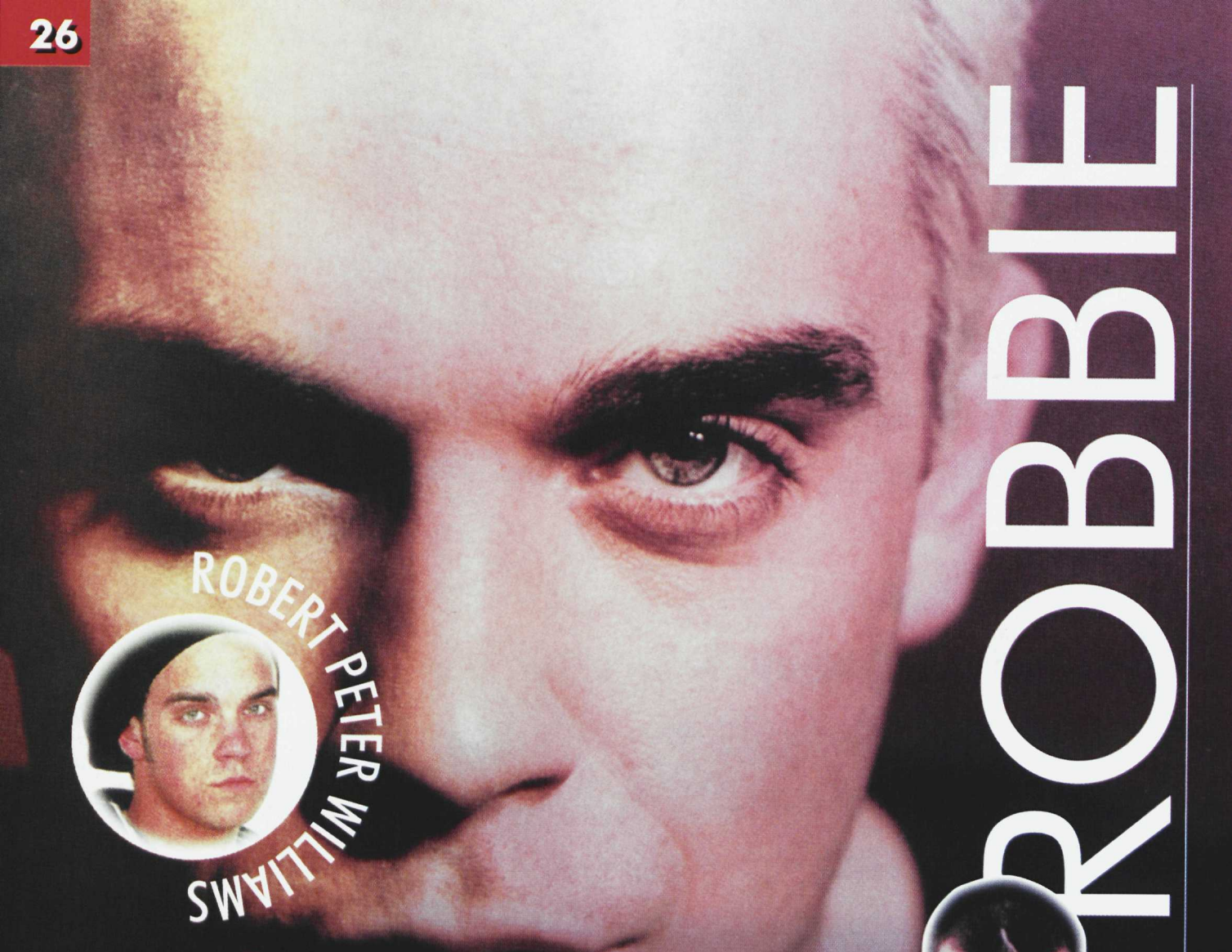
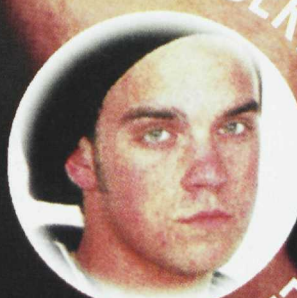
Talvel meeldib Liisile kelgutada ja suusatada – mägesid on Rõuges nii suuri kui väikesi, peasi, et aga lumi maha sajak.

Sügisel ja talvel on rohkem aega käsitöö tegemiseks. Liisi õppis memme abiga kudumise selgeks juba mitu aastat tagasi ja eelmisel talvel tegi vennale kindadki valmis. Veel meeldib Liisile klaasimaalimine – sünnipäevakingiks maalitud purki korjab ema sente.

Liisi käib tantsuringis ja laulab lastekooris. Tema lemmikraamatuteks on muinasjutud. “Muinasjutud lõpevad hästi!” ütleb Liisi ja naeratab.

Sirje A. Rei

ROBBIE

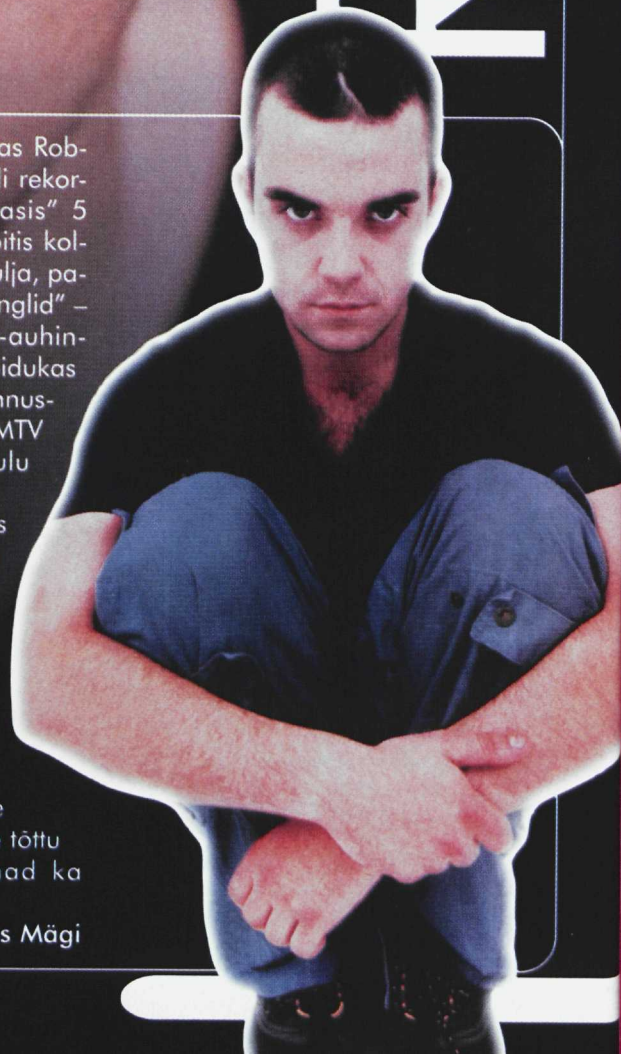
ROBERT PETER WILLIAMS

sündis 13. veebruaril 1974. aastal. Lauljakarjääri alustas Robbie tänu oma emale Jonile, kes saatis poisi uute talentide konkursile. Andekas Robbie torkas kohe teiste seast silma ja '90 sai temast poistebändi "Take That" viies liige. Tegutsenud viis aastat "Take Thati" "paha" poisina, otsustas Robbie alustada soolokarjääri. George Michaeli laulu "Vabadus" ("Freedom") coveriga jõudis Robbie edetabelite tippu, kuid paljutootav soolokarjäär katkes, sest Robbie'l tekkisid probleemid narkootikumide ja alkoholiga. Robbie ei suutnud laval enam jalul püsida ja oli agressiivne publiku ja ajakirjanike vastu. '97. aastal võttis Robbie end jälle kokku ja andis välja albumi, millelt pärinev singel "Vana, enne kui suren" ("Old Before I Die") tõstis ta taas edetabelite tippu ja seekord leidis Robbie endas jõudu sinna püsima jääda. 1998. aastal leidis Robbie heakskiitu ka muusikakriitikute seas – ta esitati kuue Briti auhinna ("Brit Awardsi")

nominandiks. Sellega püstitas Robbie uue "rekordi" – varem oli rekordiomanik indie-bänd "Oasis" 5 nominatsiooniga. Robbie võitis kolmes kategoorias – parim laulja, parim video ja parim singel ("Inglid" – "Angels"). Peale Inglismaa-auhindade saamist oli Robbie võidukas ka mujal maailmas. Neis tunnustustest tähtsaim on kindlasti MTV muusikaauhind parima laulu eest.

Eraelus on Robbie' jaoks kõige tähtsamal kohal tema õde Sally ja ema Jon. Robbie' sõbratarideks on olnud paljud tuntud modellid ja lauljad. Kõige tuntum neist on "All Saints'i" Nicky. 1998. aasta oktoobris kuulutasid pop-lauljad välja ka kihluse, kuid nende pidevate lahkuminekute ja leppimiste tõttu on võimatu öelda, kas nad ka praegu on koos.

Ines Mägi

KALLISKIVI on kallis kivi!

Algus juuninumbris

AMBURI tähtkujus (23. november – 21. detsember)

sündinuid iseloomustab (vahel isegi liiga suur) sirgjoonelisus ja tugev õiglustunne. Neil pole puudust ei praktilisusest ega ka kujutlusvõimest. Samas peavad nad väga tähtsaks seda, mida neist arvatakse ja milline on nende koht ühiskonnas. Amburid püüdleval pidevalt täiuse poole.

Amburite õnnekivid on topaas, teemant, ametüst ja tiigrisilm. Tegelikult ei suuda neid aga ükski kalliskivi rõõmustada rohkem kui võimalus reisida. Amburid on väsimatud rändurid ja ka tervis on neil võrdlemisi tugev.

Selle tähtkuju **LILLED** on nartsiss, rukkilill ja nelk.

Kuulsad Amburid on heliloojad Berlioz, Beethoven ja Strauss, kirjanik Mark Twain, itaallasest vabadusvõitleja Garibaldi ja laste lemmikmultikate autor Walt Disney.

KALJUKITSE tähtkujus (22. detsember – 20. jaanuar)

sündinute õnnekivid on türkiis, lasuriit, rubiin ja safiir.

Türkiisi peeti vanasti armastuse kiviks – kui seda hommikul vaadata, siis jätkuvat õnne ja armastust terveks päevaks. Egiptlased arvasid, et türkiis peletab eemale ka madusid ja skorpione. Türkiisi vaadates enustasid daamid vanasti oma kallima tunnete suurust – kui kivid tuhmsid, arvati seda armastuse jahtumise tunnuseks. Tegelikult on türkiisid üpris vastuvõtlikud nii pesuvahendite, parfüümide kui higi suhtes ja võivad hooletul kohtlemisel mitte

ainult tuhmuda, vaid ka mõraneda.

Kaljukitseid püüavad jätta jaheda inimese muljet, kuid tegelikult on nad tundlikud ja kergesti haavatavad. Silmatorkavusele eelistavad nad korralikkust ja mõödükust.

Kaljukitse tähtkuju **LILLED** on luuderohi ja valge nelk.

Kuulsatest Kaljukitsedest võiks nimetada Jeanne d'Arce'i, kirjanikke Moliere'i ja Kiplingit ning kunstnik Šiškinit.

TÜRKIIS

VEEVALAJA (21. jaanuar – 20. veebruar)

on geeniuuste sodiaagimärk – nende terav mõistus ja kustumatu teadmisanu teevad neist sageli liidrid. Võimu ja kuulsuse vastu pole Veevalajatel midagi ja nad saavad oma rollis hästi hakkama. Ebameeldivustega kokku puutudes võivad nad siiski muutuda vahel taktituks ja väiklaseks.

Veevalaja õnnekivid on granaat, turmaliin, ametüst ja aleksandriit. Granaadi nime kandval poolvääris-kivil pole mingit tegemist sõdalaste viskegranaatidega. Need kivid võivad olla nii roosakat, punast, oranži või pruunikat värvi.

Veevalaja **ÕNNELILLEDEKS** on karniike, nartsiss ja mirt.

Kuulsatest Veevalajatest mainigem heliloojaid Händelit, Rossini, Chopini ja Rimski-Korsakovi, teadlast Einsteini, kunstnikke Michelangelot ja Renoire'i, kirjanikke Hugo'd ja Steinbecki. Veevalaja on ka Venemaa hiljutine liider Gorbatšov.

GRANAAT

KIRJASTUSELT FAATUM ILMUS HILJUTI KAKS UUT RAAMATUT – MÕLEMAD EESTI KIRJANIKE KIRJUTATUD.

ANDRES VANAPA
Meie kamp,
koerast rääkimata

"Minu kätte, minu

kätel!" Kaapisime mulda nagu koerad ning siis tirisime mullast välja ühe roostes rõnga. Venitasime selle kogemata pikerguseks ja jäime teineteise otsa vaatama.

"Tünnivits," ütles Valtmani Jüri pettunult.

"Raudvits," vaidlesin vastu, kuigi ma väga hästi nägin, et see on tavaline tünnivits, mida poisikesed veeretavad.

"Rahatünni vits," ütles Näll.

Varsti leidsime midagi, mis oli hoopis põnevam. See oli ilus kolme hambaga lõualuu. Hoidsime seda kordamööda käes. Näll ei tahtnud seda üldse enam ära anda. Arvasime, et viimati on see inimese lõualuu.

• Kui tahad teada, mis juhtus edasi, vata kätte Andres Vanapa "Meie kamp, koerast rääkimata". Lisaks "Augule", millest on pärit eespool avaldatud katkend, sisaldab see veel mitut vahvat poistejuttu.

Tasa, ära nihele! Katsume olla hiirvaikselt. Tegelikult vaiksemaltki. Hiired ju krabistavad, meie aga ei tohi, sest näe, just praegu väljuvad laevast, mis ole küll õige laev, mingid olen did. Mingid tumedad kogud. Neid on kolm, ei, neli. Nad kannavad midagi rasket, kas väikest paati või suurt kirstu, ja nad astuvad otse kaldapändakust üles kadakate vahele. Mis muud, kui järele neile!

• Kes siis Hea Lapse lugejatest Henno Käod ei tunne! Eks ole koos Hennoga uuritud nii omnibuulsi eluviise, noorpagana iseärasusi kui tulnukate tegemisi. Ka raamatu "Läbi hõreda kivi" tegelaste nimed töötavad lugejale seiklusi, fantaasiaküllust ja muhedat huumorit. Tee Sinagi tutvust kassikakk Georgi, koolipoiss Kaarli ja isevärki tegelasega, kes kannab kaunist nime – Pookus!

Edgar Valter

NAERU-USS

"Juku, kas sa tõesti mõtled täna kalale minna?" küsib õde. "Kas sa siis ei tea, et täna on kolmeteistkümnes kuupäev ja pealegi veel reede?"

"Miks ei tea," kehitab Juku õlgu. "Mis seal ikka – mõnel kalal täna lihtsalt ei vea ja kõik!"

Juku jõuab õngeridvaga jõe äärde ja märkab seal õngitsemas pinginaaber Antsu.

"Miks sa, Juku, koolis pole?" küsib sõber.

"Seepärast et mul on kõha ja nohu! Aga miks sina koolist puudud?"

"Mul on veel hullem haigus – ülemiste hingamisteede katarr!" teatab Ants võidukalt.

"Möödunud aastal püüdsime isaga nii suure haugi, et pidime teda kahevahel koju tassima – viis kilo kaalus!" hoopleb Ants.

"Aga mina sain ükskord pooleteisemeetrise haugi spinningu otsa!" kiitleb Juku omakorda. "See oli nii pirakas, et kui isa teda pildistas, siis kaalus ainuüksi foto viis kilo!"

"Minu maa-vanaema maja taga voolab kangesti kalarikas jõgi!" jutustab Ants. "Nagu õnge sisse viskad, nii on kala kohe otsas – tunni aja sa sain terve ämbritäie ahvenaid!"

"Aga minu vanaema maja asub veelgi kalarikkama jõe ääres!" ei anna Juku alla. "Selles jões vett peaaegu et polegi – ainult kala kala küljes!"

Juku paneb õngekonksu otsa nii vihmausse, leivakuulikesi kui saiatükikesi – ikka ei näkka.

Paaritunnise tulutu püügi järel tõmbab ta vihaselt taskust rahakoti, võtab sealt peotäie münte ja viskab vette, hüüdes: "Sähke, vanad tobud! Minge ja ostke ise endale, mida tahate!"

Sõber kaotas õnge vette visates tasa-kaalu ja kukkus platsatades jõkke.

"Appi! Appi! Ma ei oska ujuda!" kisendas ta.

"Imelik inimene," lausus Juku õlgu kehitades. "Mis mõttega ta niiviisi karjub – ajab sedasi veel kõik kalad minema! Mina näiteks ei oska ka ujuda, aga ega ma seepärast hakka seda tervele maailmale kuulutama!"

"Noh, poisid, kas olete mõne kala ka kätte saanud?" küsib teekäija jõe ääres istuvatelt sõpradelt.

"Jah, kakskümmend kaks kala!" teatab Juku.

"Tänase päeva jooksul?" imestab onu.

"Ei, terve eluaja jooksul, ja sedagi kahepeale," tunnistab Juku.

"Küll sa, poiss, käitud imelikult!" vangutab pead onu, kes on mõnda aega Juku kalapüüki eemalt jälginud. "Suured kalad viskad vette tagasi ja väikesed paned kotti!"

"Mis seal imelikku on? Kotti panen just sihukesed kalad, kes meie panni peale mahuvad – meil pole nimelt suurt panni olemas!"

"Isa, kas sina tead, kuidas kalavörke valmistatakse?" küsib Juku.

"Oh, see on väga lihtne!" kinnitab isa. "Võtad lihtsalt paar-kolm kotitäit auke ja õmbled need omavahel kokku!"

"Arva ära, Juku, mitu kala ma kätte sain?" küsib isa kalalt tulles.

"Kas ma saan siis ühe kala endale, kui õigesti ära arvan?"

"Olgu – kui ära arvad, siis saad ühe endale. Aga kui ütled valesti, siis jäävad mõlemad mulle!"

Juku teatab emale: "Paistab, et isal on plaanis homme kalale minna?"

"Miks sa seda arvad, Juku?"

"Kui me kaubamajas filmi ostmas käisime, ostis ta kõigepealt suurendusaparaadi!"

"Ei tea, kas kalad kasvavad kiiresti või pikkamisi?" küsib Ants.

"Ma arvan, et nad kasvavad kohutava kiirusega! Iga kord, kui mu isa räägib sellest angerjast, kelle ta suvel kinni püüdis, ajab ta käed üha laiemale!"

Kalalt tulles küsib Juku Antsult: "Mitu kala sa täna kätte said?"

"Neli! Aga mitu kala sul kotis on?"

"Vähem kui sinul," peab Juku kahtsusega nentima.

"Kas kolm?"

"Veidi vähem."

"No siis kaks?"

"Vähem!"

"Järelikult on sul üksainuke kala?"

"Veelgi vähem..." ohkab Juku.

"Kas tead, ema," kiitleb Juku, "nii suurt saaki nagu eile pole mul veel eluilmaski olnud!"

"Mis sa luiskad, pojake," vangutab ema pead. "Ma nägin ju oma silmaga, et sul oli kotis ainult üks vana saabas, mille sa jõest välja tõmbasid!"

"Seda küll, aga kas sa ei märganud, kui suur see oli – vähemalt number nelikümmend neli!"

"Täna öösel
kuupaiste valgusel toimub
minu isade lossis pidusöök.
Sest Punane Roos pühitseb
auväärt Suurmõmmiku
tagasivõitmist
paganate käest.
Hoiatus!!! Ärge meid
häirige!!! ..."

SINISED ROOSID

Sinise Roosi filmisõpru
juhendab Rao Heidmets

Kindlasti on lugejale tut-
tavad Astrid Lindgreni
Valgete ja Punaste Roo-
side põnevad mängud.
Aga sellest sügisest ala-
tes on olemas ka Sinised Roosid, ja
pealegi siinsamas Eestis.

Septembris alustas nimelt tegut-
semist noorte filmiklubi Sinised Roo-
sid. Klubis on võimalik õppida kõike
filmiga seonduvat – näitlemist, laul-
mist ja loomulikult filmi algtõdesid.
Muusikaring, mida juhendab Merle
Adelman, on küll mõeldud mudilas-
tele, kuid seal saavad individuaal-
õpet ka vanemad lapsed.

Järgmisel aastal on Sinistel
Roosidel plaanis teha peaaegu täis-
pikk ulmefilm. Selle üle rõõmusta-
vad eriti 8-aastane Kristopher ja 9-

aastane Martin, kellele just sellised
filmid üle kõige meeldivad. Filmi
stsenariumi on kirjutanud klubi al-
gataja Liia Sakkos. Tema juhenda-
misel harjutavad lapsed praegu
etüüde ja valmistavad ette muinas-
lugu. Sellest muinasloost valmib
videosalvestus, mis üheskoos päris
telelavastuse sarnaseks viimistletak-
se, et ka kodustele ja sõpradele saaks
uhkelt oma tööd näidata. Et tegemist
on jantliku muinasjutuga, peaks sel-
lest rõõmu olema komöödiafännil
Kaisal, kes küll tahaks rohkem kätt
proovida lavastajana kui näitlejana.

Tuntud režisööri Rao Heidmetsa
käte all hakkavad lapsed õppima
animatsiooni. Nimelt algab novemb-
ris Heidmetsa workshop – kursused,
mille jooksul iga osaleja teeb oma

mõneminutilise multifilmi. Sarnaseid
kursuseid on Rao Heidmets teinud ka
mujal, nii et lastel on võimalus tutvuda
oma eakaaslaste töödega mujal maail-
mas ja näidata neile oma töid.

Nime Sinised Roosid sai klubi ühe
Liia Sakkose lemmikraamatukange-
lase Kalle Blomkvisti järgi. Astrid Lind-
greni raamatus võitlevad omavahel
Punased ja Valged Roosid – nii tuligi
klubi nime idee. Sinised Roosid, kes
käivad koos Marlekori majas, mui-
dugi võitlema ei hakka – filmiasjan-
dusega tegelemine vajab niigi palju
aega ja mõtlemist. Võib-olla kasvab
klubis eesti filmikunsti siniroosiline
tulevik?.

Anna-Magdaleena Kangro

Köögi-Kata

Taigen:

- 4 dl nisujahu
- 2 tl küpsetuspulbrit
- 1 spl suhkrut
- soola
- 2 muna
- 2 dl piima
- 100 g võid või margariini

Liisi SUPERMUFFEL (Maius neljale)

Kõik komponendid (korralikult!) segada! Mass
kvalada väikestesse muffinivormidesse. (Need
peavad olema kahekordsed!) Küpsetada ahjus
200 kraadi juures 15 - 20 minutit. Pärast võib
küpselit kaunistada pähklite, moosi või šoko-
laadiga.

Liis Lass Tallinnast

KOPRAKLUBI LAKALAAGRI PÄEVIK

• Kas ka Kopraklubi kobraste hambad kasele peale hakkavad?

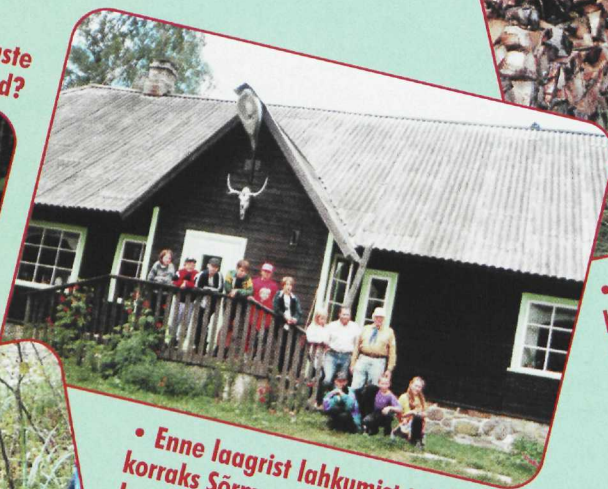
• Hinnalisteks suveniirideks saavad kopranäritud laastud kase küljest.

**Laupäev - pühapäev
(28. - 29. august)**

Meid on hoiatatud, et lakalaagri äratussignaaliks on lüpsimasina hääl. Lüps lubati "kobrastepere" uneaja pikendamiseks tunni võrra edasi lükata. Kukk laulis kell viis hommikul – siis, kui mõned asja uudsusest erutatud laagrilised alles une silma said. Lüpsimasin hakkas tööle kell 7 ja laagripäeva algus oligi käes!

Laagrivanemaks valitud Liis Lass kirjutab oma laagripäevikus: "Toidu- ja tuletegemiseks tuli määrata toimkonnad. Kohe esimesel päeval läksime vaatama kobraste poolt langetatud puid ja neist tehtud kopratammisid. Öhtul läksime veel kord metsa, et kopraid näha, kuid kahjuks see meil ei õnnestunud: meie sammude müdin ja vali rääkimine olid koprad eemale peletanud."

Oli teinegi põhjus, mille Riinu ja Raigis Urban oma ühises päevikus ära märkisid: "Umbes kella 19 paiku läksime uuesti luurele, et näha kopraid, aga õnnetuseks tuli meiega kaasa pererahva koer, kes iga kröbina peale kohe ise asja uurima jooksis. Mõningatel küll õnnestus näha, kuidas koprad vette sulpsatasid. Aga tänu toredale rühmajuhile saime kobrastest palju huvitavat teada. Oli tore ja huvitav laager."

• Enne laagrist lahkumist tulid kopraklubilased korra Sõrmuse talu trepile, et koos peremees Janno Põldma ja skautmaster Leho Männiksooga end fotole jäädvustada.

Kopraklubilastele andis Sõrmuse talu peremees Jaak Põldma metsa- ja jahimehena ka ülesande, mis veel tänaseni täitmata. Anneme selle ülesande edasi kõigile Kopraklubi-huvilistele, et hästi huvitavat vastust saada. Imre Hõrak pani selle oma päevikus kirja: "Peale pikka kõndimist jõudsim Viinamäele, mille legendi polnud veel olemas..." Nõnda siis: mõelge välja legend, kuidas Viinamägi oma nime sai! Sõrmuse talu pere valib legendide seast parima välja ja siis läheb see käiku nii kauaks, kuni legendiks muutubki!

Laupäeva õhtupoolikul sadas vihma ja lõkkeõhtut ei saanud korraldada. Selle asemel oli mõnus olla heinalakas, kuulata vihmakrabinat vastu katust, pidada heinasõda, teha mustkunsti, rääkida igasuguseid jutte, mängida kassidega ja mis kõik veel! Pühapäeva hommikul tuli hakata laagripäevikut kirjutama. Hiljem selgus, et kolm autorit olid oma nime unustanud märkimata. Oletan, et lõpetame laagrijutu Karksi-Nuia kopraklubilase Roland Laosi sõnadega: "... söime hommikust, peale hommikusööki mängisime tagaajamist, mis sai päris kiiresti otsa, saime väikesed kingid ja hakkasime siis koju minema."

Tagaajamine – see oli luuremäng, kus looduskaitsjad pidid takistama salakütte peidetud saaki ära viimast ja nad tabama. Skautluse kombe kohaselt ladusid kopraklubilased laagripäeva kasutamise tasuks ära Sõrmuse talu saunapuud. Töö kiitis tegijaid, peremees-perenaine laagrilisi. Kopraklubilased said oma esimesest Kopraklubi laagrist mälestuseks öökullikujulise helkuri ja raamatu "Juku loomaaed".

■ **Ülesanne nr. 2.**
Saada meile Kopraklubi tegevuskava 1999. - 2000. aastaks!

Tea, et Tallinnas, Merivälja tee 3 asuvas vaba aja keskuses hakkab tööle skautlik Kopraklubi, mille tegevusest osavõtuks saad infot telefonidel 538 804, 64 80 276 või mobiiltelefonil 256 498 225.

Leho Männiksoo

• Kõige nooremale laagrilisele, Raiko Keirile, sai osaks au panna saunapuude riita viimane halg.

Barbindus

KOOL ON MÄNG JA KOOL ON TÖÖ

Ima koolita ei saa tänapäeval hakkama keegi – ei lapsed ega täiskasvanud. Muide, isegi Barbie mängib aeg-ajalt oma väikeõe ja selle sõpradega kooli. Praeguste laste isad ja emad kandsid koolis käies iga päev koolivormi. Kui kooliriiete kandmise sundus ära kadus, oli enamjagu lastest õnnega koos: mis nüüd viga!

Nüüd on aga jälle õige mitmetes koolides hakatud mõtlema ühtsele riietusele. Enamasti tahetakse oma koolivormi kasutusele võtta sellistes koolides, kus on rohkem üksmeelt ja tahtmist kokku hoida.

**Kas Sina sooviksid koolivormi kanda?
Või ongi teie koolis juba ühtne riietus olemas?
Missugune peaks olema Sinu meelest koolivorm,
mis sobiks ja meeldiks kõigile Su eakaaslastele?
Kirjuta ja joonista meile sellest!
Parimatele autasuks
Barbie pisikeste
sõprade koolimööbel!**

MATTEL RIMONNE

Sügis

Kui välja vaatad sügisel sa,
näed – kollaseks värvitud õues on maa.

Eks ema hüüad ja isa ka –
koos aknale tulevad vaatama.
Õue siis jooksed ja püherdad maas –
löbu sul laialt sellest on taas.

Katre Leino (9) Tallinnast

KUI MA OLEKSI MILJONÄR

Kui ma oleksin miljonär, siis ostaksin palju komme ja torte, sööksin palju jäätist ja jooksin limonaadi. Veel ostaksin ilusa maja mererannas ja auto. Ma ehitaksin ilusa loomaaia, seal oleks palju loomi, nad oleksid rõõmsad ja õnnelikud. Veel ehitaksin ma lastemaja, et kõigil lastel oleks oma maja ja ilusad mänguasjad.

Julia Bolmussova
Tallinna 53. keskkooli VI b klassist

Õine taevas

Keset musta kesköötaevast
pilve tagant piilub kuu.
Justkui rool sest uppund laevast,
justkui ümmargune suu.

Üksik täht seal taevas vilgub,
väga reibas on ta meel.
Justkui silm seal taevas pilgub
enne unnejäämist veel.

Krööt Olo (10) Torist

Kirjanurk

Balbiino jäätisemeistrid
tänavad kõiki, kes joonistasid
vahvaid maskotte.
Igas pildis oli midagi asjalikku.

Auhinnasaajad on
ANGELIKA SARAPUU
Võrumaalt,
MARI-LIIS REBANE ja
ANDRES AINSON Tallinnast,
MERILIN MÄNNAMÄE
Kohtla-Järvelt,
ERIKA LAIDLA Tartust
ja **MAREK REI** Jürist.

STABILO luigekoomiksiste
joonistatest sai peapreemia –
reisi Euro-Disneylandi –
Kolga kooli poiss
RASMUS SANDRAK.
Kunstitarbeliste auhindade
vääriliseks tunnistati
MAARJA NURK Järva-Jaanist,
KRÖÖT OLO Torist,
MINNI ANSIP Jõgevalt,
LIIS ROOSVALD Paldiskist ja
MARI VAPPER Tallinna
Kadrioru gümnaasiumist.

MAARIT KÄRP Paldiskist,
KRISTI TILGA Tartust.
LIISI MUNSKI Võrust ja
ANGE PREEM Nadalamast.

Ristsõna-kassetid saavad
MARET JUHT Orissaarest
ja **JANE PALM** Puiatust.

Eradetektive, kes avastasid,
et Triibu-Liine liikmepilet
oli harakapesas, oli palju.
Auhinnaraamatud saavad
MARILIIS MIHHEJEV
Kohtla-Järvelt,
RIINU URBAN Haljalast,
ELERI TOOVER Tartust ja
PILLE-RIIN VATTER Tallinnast.

LEGO -auhinnad saavad
seekord **MAALI-LIINA** ja
MATS-JOONAS KULLA Laevast,
MARI-LIIS NEUBAUER Haapsalust,
IMRE HÕRAK Karksi-Nuiast,
KADRI UMBLEJA ja
OLIVER JÕGI Tallinnast.

Omnibuulijoonistajatest saavad
Henno Käo autogrammidega
raamatud **HELERI LUUGA**
ja **OTT AARMA** Tallinnast
ja **KERTU KÜLMHALLIK**
Kabalast.

Tere jälle!

Suvi on küll ammu läbi, kuid
suvemälestusi jagub tänini!
Juuli-augustinumbris välja kuu-
lutatud võistluste auhinnasaajad
võivad seda kinnitada!
Nagu ikka, on auhindade "pea-
korterid"

Tallinnas Kullo Lastegaleriis
(Kuninga 6) ja **Tartu Laste-
raamatukogus (Kompanii 3/5).**
Kellel on muid soove ja
ettepanekuid, see andku teada!

HEA LAPSE aastatellijatest
määras loosiõnn
Monopoli-mängud **KASPAR**
MAALEPALE Saksi vallast,
TRIIN TIISLERILE Osulast ja
TÖNIS NEILANDILE Toilast.
Barbied võitsid
EPP MIRME Pärnumaalt,
AIRE VAIGU Elvast
ja **KAISA SIITAN**
Kohtla-Järvelt.

Fantastilisi käsi laekus
toimetusse meeletul hulgal,
üks uhkem kui teine.
Küüne-auhinnad saavad
IRMEN NOORMAA
Kasariitsast, **TRIIN KITSEMETS**
ja **LIISA KIVIMÄE** Tallinnast,

Tere! Sooviksin kirjasõpra vanuses 12
- 14 a. Ise saan sügisel 13. Mulle
meeldib ujuda, joosta, laulda ja
head muusikat kuulata. Kogun udu-
pilte ja loomapiltidega taskukalend-
reid.
KEITI LOKK, Rasina sjsk.
Põlva mk. 64 602.

Hei! Ootan kirju 9 - 11-aastastelt tüd-
rukutelt, olen ise 10 aastane. Kogun
Spice Girls'i ja Leonardo DiCaprio
materjale. Lemmikloomad on kass ja
koer.
TEELE AIJA, Tamme 53 - 6,
Pärnu 80039.

Tere! Olen 11aastane Five'i fänn ja
sooviksin leida kirjasõbraks 11-
12aastast tüdrukut, kes on samuti
Five'i fänn. Mulle meeldib muusikat
kuulata, kirju saada ja popstaaride
pilte, postreid ja andmeid koguda.
MARIA EHRENBURG, Kungla 15,
Tartu 50403.

HEI! Kõik 11-13aastased poisid ja
tüdrukud! Teie kirju ootab 11aastane
Haapsalu tüdruk, kes armastab
kasse ja suve. Pilt ei teeks paha. Kuu-
lutus kehtib aastatuhande lõpuni!
KATRIN KAASIK, Pähkli 6,
Haapsalu 90401

Hei, kõik 12 - 15aastased tüdrukud
ja poisid! Minu nimi on Lilli ja ma
tahaksin endale kirjasõpru. Ise olen
12. Kui tahate minust rohkem teada
saada, siis kirjutage aadressil:
LILLI LEES-LEESMAA, Mere 3,
Käina 92101 Hiiumaa.

Hei! 12aastane tüdruk, kelle lemmik-
ansambel on Prodigy, otsib kirja-
sõpra!
ANNA BABOŠINA,
Kiisa 11 - 14, Tallinn 11313.

SÕNA SIHT, TEINE SEALT

SILUETT olevat saanud oma nime Prantsuse kuninga Louis XV rahandusministri Etiënne de Silhouette'i järgi, kes laskis esimesena oma profiili mustast paberist välja lõigata.

MUUSEUM tähendab "muusade kodu". Esimene hoone, mis niisugust nime kandis, oli ülikool, mille Ptolemaios laskis aastal 300 eKr Aleksandriasse ehitada.

VAATA SILMA!

Ameerikas, San Francisco silmauurimisinstituudis töötav teadlane Christopher Tyler tegi hiljuti endalegi ootamatu avastuse. Nimelt uuris mees seda, kuidas erinevad ajupoolkerad võtavad vastu maalidel kujutatavat ning tõmbas selleks paljude maailmakuulsate maalide koopiate keskele joone. Siis tuligi ilmsiks, et 600 aasta jooksul on kuulsad kunstnikud alateadlikult paigutanud oma figuurid lõuendile nii, et mõtteline keskjoon läbis alati ühte silma – mõnel vasakut, mõnel paremat.

TELEVIISORI VANAIASA

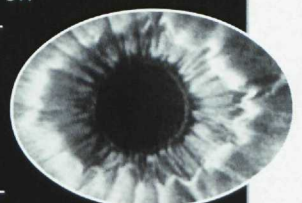
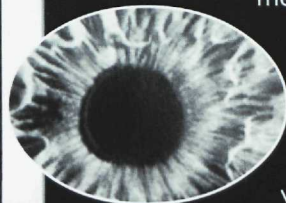
Kuigi televiisor leiutati juba 20. aastatel, hakati neid meie ajal asendamatuid aparate tootma alles pärast Teist maailmasõda. Esimesed telerid kujutasid endast suuri ja raskeid kappe, mis võtsid kõvasti ruumi. Kuigi aparaadid olid kopsakad, polnud tollal saadete jälgimine nii mõnus kui praegu – ekraanid olid kaasaegsetega võrreldes üpris tagasihoidlikud.

RIVAALIKS nimetame tänapäeval kedagi, kes meiega millegi või kellegi pärast võistleb, "rivaalitseb". Ladina ja itaalia keeles tähendab "riva" kallast ja "rivalis" vastaskaldal elavat inimest. Arvatakse, et selle sõna kasutamine "võistleja" tähenduses oli tingitud lõpututest vaidlustest, mida vastaskallastel asuvate külade elanikud pidasid kalastamisõiguse pärast.

GILJOTIIN – kõrgelt langetatav tapakirves võeti kasutusele 1792 Prantsuse kodanliku revolutsiooni ajal. Hirmus tapmasin sai oma nime Pariisi artisti J. I. Guillotin'i järgi.

SILM PASSI ASEME!

Suurbritannia silmauurijate meelest võib inimkond peatselt loobuda nii passidest, juhilubadest kui sõrmejälgedest abil isikute tuvastamisest. Nimelt avastasid teadusemehed, et igal inimesel on täiesti individuaalne vikerkest, millel võib eristada 266 erinevat osa, nii et on praktiliselt võimatu, et kahel inimesel oleksid täiesti sarnased silmad. Dokumentide asemel vajatakse kaamerat, mis silmi pildistab ja seejärel teeb arvuti 3 sekundi jooksul isiku kindlaks. On kavas ehitada selline seadeldis, mis lubab pangautomaatide puhul pangakaardist loobuda: kasutamiseõigus tuntakse ära paljalt silmade järgi!

MEHISED MEHED EI NUTA!

Vaatamata sellele, et inimkond on pidevalt aina targemaks ja osavamaks muutunud, juhtub ikka aeg-ajalt õnnetusi – nii väikesi kui suuri. Tulekahjud, tulvaveed, epideemiad, maavärinad – kõigi nende ohvrid vajavad osavaid ja kiireid päästjaid.

Mis juhtuks siis, kui tuletõrjujad, vetelpäästjad, arstid ja politseinikud puhkeksid õnnetustest kuuldes nutma ega liigutaks oimugi hädaliste päästmiseks? Puhh, sellele ei taha mitte mõeldagi...

Iga tiita teab seda, et legoklotsidega tegelemine muudab käed osavaks ja paneb pea tööle. Legomeistrid on, muide, välja mõelnud terve päästetöödeks vajalike masinate sarja.

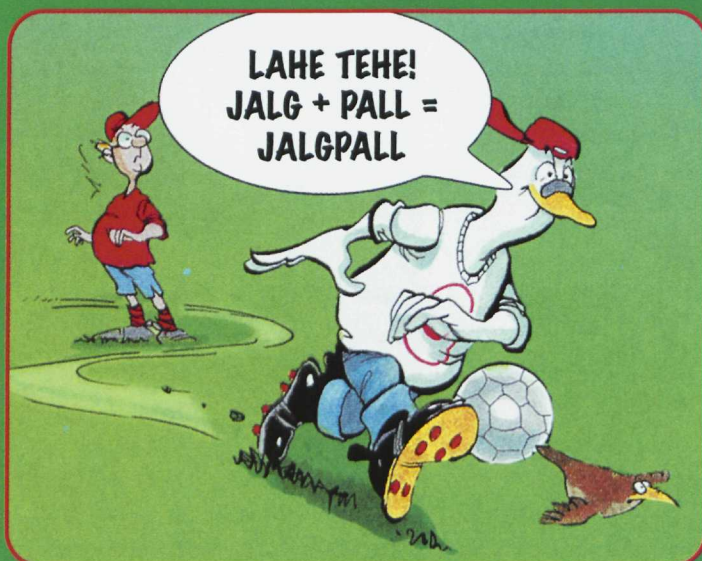
**Aga ega küll küllale liiga tee:
LEIUTA SINAGI MÕNI ENNEOLEMATULT
HEA JA VAJALIK PÄÄSTEMASIN ja saada pilt
või kirjeldus toimetusse enne 5. novembrit.
AUHINNAKS on LEGO-PÄÄSTETÖÖDEMASINAD!**

LEGO esindaja Eestis: AS Rekato

LEGO

PAUL OOTAB MEHISEID PORTREESID!

Hiljuti tegi Paul

Tallinnas käies rabava avastuse: selleks, et olla kõva vutikutt, ei pruugi seelikut kanda, vaid võib vabalt esineda ka Eesti lipuvärvide all! Nüüd ootab ta **Sinultki**, kulla lugeja, joonistusi või koomikseid temal

JALG + PALL = JALGPALL!

PARIMATELE STABILO AUHINNAD!

MÄRULIMEES SIINMAIL!

Loodetavasti on Sul, hea lugeja, meeles, et leidsime action mani jaoks kena nime "märulimees"? Märulimees on teadagi pidevalt tegutsemisvalmis – viimasel ajal sõidab ta ringi nii jalgratta kui uue autoga. Televaatajate rõõmuks seikleb Märulimees nüüd juba ka TV 1 ekraanil.

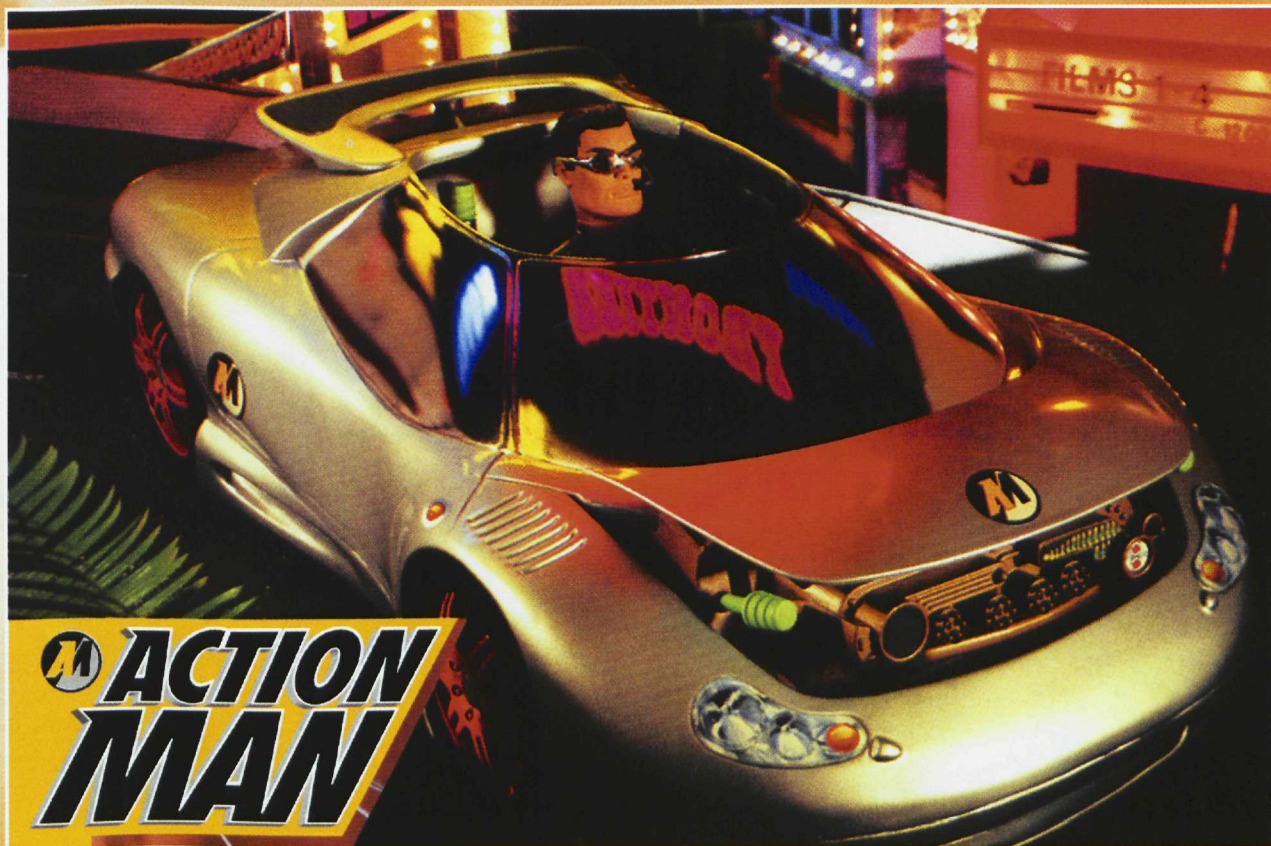
Ei tea, kuidas see ettevõtlik mees klapiks meie sangeritega?

Võib-olla on kellelgi andmeid kangelastevaheliste suhete kohta?

Meie seekordse joonistus- ja kirjutamisvõistluse teemaks ongi "Kalevipoeg ja Märulimees".

Kalevipoja kohta ilmus hiljuti Eno Rava tehtud ümberjutustus lastele, kuid võib-olla suudab nii mõnigi lugeda ka rahvuseepost ennast, mis on kirja pandud Friedrich Reinhold Kreutzwaldi käega.

Töid ootame 5. novembrini!

Elu ongi mäng!

Osale **Barbie** jõululoteriil, mille auhindadeks on

- 3 **Barbie** maja
- 5 **Barbie** puldiga juhivat autot
- 20 **Barbie** mööblikomplekti
- 40 **Barbie** nukku

Kõik loteriivõitjad saavad lisaks Barbie juubelisünnipäeva plakati.

Kui soovid loosimisel osaleda, löika Barbie nukku või mööbli pakendilt välja eestikeelne tootetutvustus ja saada see enne 5. detsembrist 1999. a ASi Rimonne aadressil Regati pst 1-105, 11911 Tallinn.

Ära unusta kirjutada oma nime, perekonnanime, vanust, aadressi ja telefoni numbrit.

Barbie jõululoterii võitjate nimed avaldatakse 15. detsembri Eesti Päevalehes.

RIMONNE

AS Rimonne, Regati pst 1-105, 11911 Tallinn

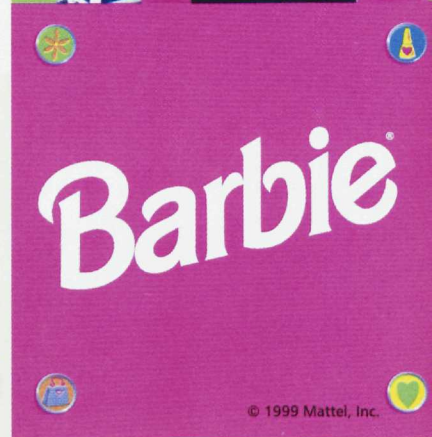
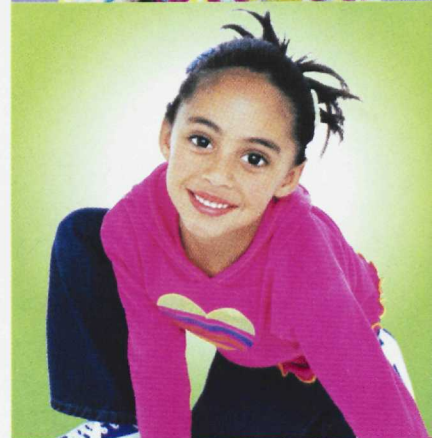
BARBIE tänab oma sõpru tuhande fantastilise käemaalingu eest ja lehvitat kohe neist mõnega!

Irmen Noormaa
Kasaritsast

Kristi Tilga
Tartust

Triin Kitsemets
Tallinnast

RAHVUSRAAMATUKOGU